

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 372

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

54. évfolyam
2011. december 20.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>		
ÁLLÁSFOGLALÁSOK		
Tanács		
2011/C 372/01	A Tanács állásfoglalása a felnőttkori tanulásra vonatkozó megújított európai cselekvési programról ...	1
2011/C 372/02	A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott állásfoglalás az EU tagállamainak a WADA alapító tanácsában való képviseletéről és az EU, valamint az uniós tagállamok álláspontjának a WADA üléseit megelőzően történő összehangolásáról	7
IV <i>Tájékoztatások</i>		
AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK		
Tanács		
2011/C 372/03	A Tanács következtetései a fiatalok részvételének és mobilitásának keleti dimenziójáról	10
2011/C 372/04	A Tanács következtetései a gyermekek védelméről a digitális világban	15

HU

 Ár:
3 EUR

(folytatás a túldalalon)

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2011/C 372/05	A Tanács következtetési a kulturális és a kreatív kompetenciákról és Európa szellemi tőkéjének építésében betöltött szerepükről	19
2011/C 372/06	A Tanács következtetési a sportban vállalt önkéntes tevékenységeknek az aktív polgári szerepvállalás előmozdításában betöltött szerepéről	24
2011/C 372/07	A Tanács következtetési a mobilitást növelő nyelvi kompetenciákról	27
2011/C 372/08	A Tanács következtetési a tanulási célú mobilitás referenciaértékéről	31
2011/C 372/09	A Tanács következtetési a felsőoktatás modernizációjáról	36

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

TANÁCS

A Tanács állásfoglalása a felnőttkori tanulásra vonatkozó megújított európai cselekvési programról

(2011/C 372/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

MIVEL:

az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó *Európa 2020* stratégia leszögezte, hogy az egész életen tartó tanulás és készségfejlesztés kulcsfontosságú a jelenlegi gazdasági válság és a népesség idősödésének kezelése szempontjából, illetve az Európai Unió tágabb gazdasági és szociális stratégiájában,

amint a válság rámutatott, a felnőttkori tanulás⁽¹⁾ fontos szerepet játszhat az *Európa 2020* stratégia célkitűzéseinek elérésében és abban, hogy a felnőtt – különösen az alacsony képzettségű és az idősebb – munkavállalók jobban tudjanak alkalmazkodni a munkaerő-piaci és társadalmi változásokhoz. A felnőttkori tanulás révén tovább- vagy átképzésben részesülhetnek a munkanélküliek és a szerkezeti átalakítás vagy a pályafutásukhoz kapcsolódó változások által érintett személyek, valamint jelentősen hozzájárul a társadalmi befogadáshoz, az aktív polgári szerepvállaláshoz és a személyes fejlődéshez,

ÉS TEKINTETTEL

1. „A felnőttkori tanulás: tanulni sohasem késő” című, 2008. január 16-i európai parlamenti állásfoglalásra, amely arra ösztönzi a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az ismeretszerzést, és teremtsék meg az egész életen át tartó tanulás kultúráját, különösen azáltal, hogy a nemek közötti egyenlőség elvével összhangban intézkedéseket hoznak a felnőttoktatás vonzerejének, hozzáférhetőségének és eredményességének növelése céljából;
2. a felnőttkori tanulásról szóló, 2008. májusi tanácsi következtetésekre⁽²⁾, amelyek elsőként határozták meg a felnőttoktatási ágazatra vonatkozó közös prioritásokat, megteremtették a különböző érdekelt felek közötti megerősített európai együttműködés alapjait, és egy sor olyan konkrét intézkedést javasoltak a 2008 és 2010 közötti időszakra (továbbiakban: cselekvési terv), amelyek a felnőttkori tanulásban való rész-

vétel növelését és a felnőttkori tanulás minőségének javítását célozzák;

3. a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2008. november 21-én elfogadott, a pályorientációnak az egész életen át tartó tanulás stratégiába való fokozottabb integrálásáról szóló állásfoglalására, amely rámutat arra, hogy a pályorientáció mint tartós folyamat lehetővé teszi a polgároknak, hogy bármely életkorban, életük bármely szakaszában felmérjék képességeiket, kompetenciáikat és érdeklődésüket, döntéseket hozzanak az oktatásukkal, képzésükkel és a szakmai pályafutásukkal kapcsolatban, és hogy alakítsák egyéni életpályájukat a tanulás és a munka terén, illetve más területeken is;
4. az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló, 2009. május 12-i tanácsi következtetésekre⁽³⁾, amelyek az *Európa 2020* stratégiával teljesen összhangban lévő és négy, a felnőttkori tanulás szempontjából egyformán releváns – az egész életen át tartó tanulásra és a mobilitásra, az oktatás és a képzés minőségére és hatékonyságára, a méltányosságra, a társadalmi kohézióra és az aktív polgári szerepvállalás előmozdítására, valamint az innováció és a kreativitás fejlesztésére vonatkozó – célkitűzést meghatározó stratégiai keretrendszert hoztak létre;
5. az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósításáról szóló, 2010. évi tanácsi és bizottsági közös időközi jelentésre⁽⁴⁾, amely hangsúlyozta, hogy a felnőttkori tanulásban az is fontos, hogy a kulcskompetenciák teljes skálája le legyen fedve, és megállapította, hogy nagy kihívást jelent annak garantálása, hogy valamennyi tanuló, ideértve a felnőttoktatásban részt vevőket is, profitálhasson az innovatív módszerekből;
6. az *Európa 2020* stratégia alábbi kiemelt kezdeményezéseire:
  - az *Új készségek és munkahelyek menetrendje*, amely felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az állampolgárok – általános, szakmai és felsőoktatás, valamint felnőttkori tanulás keretében – elsajátítsák a további tanuláshoz és a munkaerő-piaci érvényesüléshez szükséges készségeket,

⁽¹⁾ E szöveg alkalmazásában a *felnőttkori tanulás* fogalma kiterjed minden olyan formális, nem formális és informális – akár általános, akár szakmai jellegű – tanulási tevékenységre, amelyet felnőttek végeznek az eredeti tanulmányaik kiegészítése céljából.

⁽²⁾ HL C 140., 2008.6.6., 10. o.

⁽³⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽⁴⁾ HL C 117., 2010.5.6., 1. o.

- a *Szegénység elleni európai platform*, amely a hátrányos helyzetű közösségek számára innovatív oktatási formák kifejlesztését javasolja annak érdekében, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztettség által sújtott közösségek tagjai méltóságban és a társadalom aktív tagjaként élhessenek,
  - az *Innovatív Unió*, amely előmozdítja a kiválóságot az oktatásban és a készségfejlesztésben annak biztosítására, hogy a termékek, szolgáltatások és üzleti modellek innovációja megalapozza a jövőbeli gazdasági növekedést az idősödő népesség és az erős gazdasági verseny kihívásával szembesülő Európában;
7. az oktatás és a képzés szociális dimenziójáról szóló, 2010. május 11-i tanácsi következtetésekre ⁽¹⁾, amelyek megállapították, hogy a felnőttoktatáshoz való hozzáférés kibővítése új lehetőségeket teremthet az aktív befogadás és a fokozott társadalmi szerepvállalás szempontjából;
8. a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2010. október 21-i tanácsi határozatra ⁽²⁾, amely hatékony ösztönzőkkel kívánja előmozdítani az egész életen át tartó tanulást a foglalkoztatottak és a nem foglalkoztatottak körében, *„megadva ily módon az esélyt minden felnőtt számára, hogy tovább képezze magát, vagy szakmájában előrelépjen”*;
9. a szakoktatás és -képzés területén való fokozott európai együttműködés prioritásairól szóló, 2010. november 18–19-i tanácsi következtetésekre ⁽³⁾, amelyek aktívan ösztönözték a szakmai továbbképzésben való nagyobb fokú részvételt, a humán erőforrás-fejlesztésbe való további beruházásokat, a vállalati képzést és a munkahelyi tanulást, valamint a képzési intézmények és a munkáltatók közötti szorosabb együttműködést, különösen az alacsony képzettségű munkavállalók képzése tekintetében;

ÜDVÖZLI, HOGY

a 2008–2010-es időszakra vonatkozó cselekvési terv valamennyi kiemelt területén elkezdődött a munka, jöllehet az egyes országokban eltérő ütemben:

- a felnőttkori tanulás reformja egyre inkább az oktatás és a képzés terén végrehajtott átfogó fejlesztésekhez, különösen a nemzeti képesítési keretrendszerekhez és az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó stratégiákhoz kötődik,
- a minőségbiztosítás egyre fontosabb szerepet játszik a felnőttkori tanulásban, és előrelépés figyelhető meg a felnőttoktatást végző szakemberek szakmai profiljának fejlesztése és képzése, valamint a felnőttoktatást nyújtó intézmények akkreditálása és a felnőtteknek nyújtott pályorientációs szolgáltatások terén,
- a tájékoztatási kampányok és a tanulási lehetőséget biztosító programok egyre inkább a legalacsonyabb képzettségű egyéneket célozzák, így növelik esélyeiket a munkaerőpiacon való elhelyezkedés és a társadalmi integráció terén,

- a nem formális és az informális tanulást, mely a felnőttkori tanulás nagy részét teszi ki, egyre nagyobb mértékben ismerik el és érvényesítik, de az érvényesítési lehetőségek kihasználása még gyakran elmarad a kívánttól,
- sor került az első lépésekre a felnőttoktatási ágazat figyelemmel kísérésének javítása terén.

MINDAZONÁLTAL ELISMERI, HOGY

a gazdasági válság mind rövid, mind hosszú távú következményeinek a kezelése céljából szükség van arra, hogy a felnőttek rendszeresen növeljék személyes és szakmai készségeiket, kompetenciáikat. A munkaerőpiac jelenlegi instabilitására és a társadalmi kirekesztettség csökkentésének szükségességére tekintettel ez különösen érvényes az alacsony képzettségű munkaezőre. Azonban minden felnőttnek – köztük a magasan képzetteknek is – jelentős előnye származhat az egész életen át tartó tanulásból,

ugyanakkor egyre szélesebb egyetértés van kialakulóban azt illetően, hogy a felnőttkori tanulás jelenleg a leggyengébb láncszem az egész életen át tartó tanulás nemzeti rendszereinek fejlesztése terén. A felnőttkori tanulásban való részvétel továbbra is csökken: a 25 és 64 év közötti lakosság egészéhez képest ez az arány 2005-ben 9,8 % volt, 2010-ben pedig mindössze 9,1 %, így a 2020-ra kitűzött, 15 %-os cél elérése még távolabbra került. Megfelelő figyelmet igényelnek tehát az ezzel kapcsolatos akadályok, így az alacsony motiváltság, valamint az olyan ellátó intézmények hiánya, amelyek mind a nők, mind a férfiak számára megkönnyítenék a családi és munkahelyi feladatok összeegyeztetését a tanulóval,

más ágazatokhoz hasonlóan a felnőttkori tanulás területén is olyan, a tanulási eredményeken alapuló szakpolitikára kell áttérni, amely az önálló tanulást állítja a középpontba – függetlenül attól, hogy a tanulásra a munkahelyen vagy otthon, a helyi közösségben, önkéntes tevékenység keretében vagy oktatási/képzési intézményben kerül-e sor –, és ki kell fejleszteni egy ehhez szükséges többoldalú irányítási modellt,

az *Európa 2020* stratégia támogatására alkalmas felnőttoktatási ágazat megvalósítása érdekében nagyon sok még a tennivaló a hatékony és eredményes finanszírozás, a második esélyt kínáló lehetőségek biztosítása, az alapkészségek, köztük az írás-olvasási és számolási készségek, illetve a digitális jártasság elsajátítása, a migránsok, a korai iskolaelhagyók, illetve a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok, a fogyatékos-sággal élők és az időskorúak részére nyújtott célzott oktatás, valamint a munkáltatókkal, a szociális partnerekkel és a civil társadalommal való együttműködés terén,

a cselekvési terv végrehajtása felfedte továbbá a felnőttoktatási ágazat megfelelő figyelemmel kísérése terén fennálló nehézségeket, amelyek a statisztikai adatok elégtelenségére és a szakpolitikai intézkedések értékelésének hiányára vezethetők vissza. A felnőttkori tanulásra vonatkozó, igazolt tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalhoz a felnőttkori tanulás valamennyi kulcsfontosságú szempontjára vonatkozóan átfogó és összehasonlítható adatokra, eredményes nyomkövetési rendszerekre, a különböző szervek közötti együttműködésre, valamint színvonalas kutatási tevékenységre van szükség,

⁽¹⁾ HL C 135., 2010.5.26., 2. o.

⁽²⁾ HL L 308., 2010.11.24., 46. o.

⁽³⁾ HL C 324., 2010.12.1., 5. o.

ÚGY VÉLI, HOGY

az egész életen át tartó tanulás magában foglalja az óvodás-kortól a nyugdíjba vonulás utáni évekig tartó tanulást⁽¹⁾. A felnőttkori tanulás alapvető fontosságú alkotóeleme az egész életen át tartó tanulás folyamatának, és kiterjed minden olyan formális, nem formális és informális – akár általános, akár szakmai jellegű – tanulási tevékenységre, amelyet felnőttek végeznek eredeti tanulmányaik kiegészítése céljából,

annak érdekében, hogy építeni lehessen a 2008–2010-es időszakra vonatkozó cselekvési terv eredményeire, és egyidejűleg ki lehessen egészíteni az iskolai oktatás és a felsőoktatás (bolognai folyamat), valamint a szakoktatás és -képzés (koppenhágai folyamat) terén már meglévő szakpolitikai kezdeményezéseket, egy, a felnőttkori tanulásra vonatkozó megújított európai cselekvési programra van szükség, amely arra hivatott, hogy lehetővé tegye minden felnőtt számára, hogy életük bármely szakaszában fejlesszék és növeljék készségeiket, kompetenciáikat,

a felnőttkori tanulás jelentősen hozzájárulhat az oktatást és a képzést korán elhagyók arányának 10 % alá szorításához, amely az *Európa 2020* stratégia célkitűzéseinek egyike. Ennek megfelelően kiemelt figyelmet kell fordítani arra, hogy az *Európa 2020* stratégia keretében célcsoportként meghatározott, jelentős számú alacsony képzettségű uniós polgár számára könnyebben elérhető legyenek az oktatási és képzési rendszerek, kezdve – a munkaerőpiacon és az élet egyéb területein általánosságban hasznosítható magasabb képzettségi szint megszerzésének előfeltételeként – az írás-olvasási és számolási készségek elsajátítását célzó, illetve a második esélyt nyújtó intézkedésekkel. Az alapkészségek megszerzése – amely az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciák elsajátításának alapja⁽²⁾ –, a korai iskolaelhagyás problémájának kezelése⁽³⁾, valamint a migránsok, a romák és az egyéb hátrányos helyzetű csoportok oktatása és társadalmi befogadása terén, és egyéb hasonló kérdésekben is – mind az iskolai, mind a felnőttkori oktatás keretein belül – összehangolt fellépésre van szükség,

ezzel egyidejűleg el kell ismerni és támogatni kell azt a jelentős hozzájárulást, amelyet – a termelékenység, a versenyképesség, a kreativitás, az innováció és a vállalkozói készség erősítése révén – a felnőttkori tanulás tud nyújtani a gazdasági fejlődéshez,

e tekintetben nagy szükség van arra is, hogy fokozzuk erőfeszítéseinket az *Európa 2020* stratégia keretében kitűzött azon cél elérése érdekében, mely szerint biztosítani kell, hogy a fiatalok legalább 40 %-a befejezze felsőoktatási vagy annak megfelelő tanulmányait. E cél teljesítése hozzájárulna ahhoz, hogy tudáson és innováción alapuló, a rendelkezésre álló erőforrásokat és humán tőkét teljes mértékben kihasználó versenyképes gazdaságot hozzunk létre,

EZÉRT FELSZÓLÍT

a felnőttkori tanulásra vonatkozó megújított európai cselekvési programnak az elfogadására, mely a Tanács által az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keretben azonosított négy stratégiai célkitűzés megvalósítása érdekében folytatja, kiegészíti és megerősíti a felnőttkori tanulás terén végzett munkát. Jóllehet e cselekvési program elsősorban a 2012–2014-es időszakra

összpontosít (lásd az e dokumentumhoz csatolt mellékletet), a felnőttkori tanulóval kapcsolatos hosszabb távú elképzelések keretében illeszkedik, amely – a 2020-ig terjedő időszakban – általánosságban az ágazat jelentőségének és presztízsének a növelését célozza, konkrétan pedig arra fog irányulni, hogy:

- i. nemre, illetve a személyes és családi körülményeikre való tekintet nélkül javítsa a felnőttek lehetőségét arra, hogy – személyes és szakmai fejlődésük, társadalmi szerepvállalásuk, alkalmazkodóképességük, foglalkoztathatóságuk és a társadalomban való aktív részvételük elősegítése érdekében – életük bármely szakaszában színvonalas oktatásban részesüljenek;
- ii. a felnőttoktatásra és -képzésre vonatkozó új szemléletmódot alakítson ki, mely a tanulás eredményére, illetve a tanulói felelősségvállalásra és önállóságra helyezi a hangsúlyt;
- iii. ösztönözze, hogy a felnőtt lakosság körében nagyobb mértékben tudatosuljon, hogy a tanulás az egész életüket végigkíséri, és arra rendszeres időközönként, különösen munkanélküliség vagy a pályafutáshoz kapcsolódó változások idején sort kell keríteni;
- iv. elősegítse az egész életen át tartó, eredményes pályaorientációs rendszerek, valamint a nem formális és az informális tanulás elismerését célzó integrált rendszerek kifejlesztését;
- v. biztosítsa – a civil társadalom és a szociális partnerek, valamint a helyi hatóságok támogatásával – olyan magas színvonalú, formális és nem formális felnőttkori oktatás és képzés átfogó nyújtását, amely kulcskompetenciák elsajátítására irányul, vagy az európai képesítési keretrendszer különböző szintjeinek megfelelő képesítéssel zárul;
- vi. biztosítson a felnőttek képzési szükségleteihez igazított, rugalmas oktatási és képzési lehetőségeket, ideértve a vállalati képzéseket és a munkahelyi tanulást is;
- vii. ösztönözze, hogy a munkáltatók körében nagyobb mértékben tudatosuljon, hogy a felnőttkori tanulás hozzájárul a termelékenység, a versenyképesség, a kreativitás, az innováció és a vállalkozói készség előmozdításához, és fontos tényező az alkalmazottaik foglalkoztathatóságának és munkaerő-piaci mobilitásának növelésében;
- viii. ösztönözze a felsőoktatási intézményeket arra, hogy vegyenek fel kevésbé hagyományos profilú tanulókat is, például felnőtt tanulókat, hogy számot adjanak ezáltal társadalmi felelősségvállalásukról és a társadalom egésze iránt tanúsított nagyobb fokú nyitottságukról, valamint megfeleljenek a demográfiai kihívásoknak és az idősödő társadalom szükségleteinek;
- ix. ösztönözze a szociális partnerek és a civil társadalom szerepét a képzési igények azonosításában és a felnőttek előtt álló tanulási lehetőségek fejlesztésében, valamint optimalizálja a központi, regionális és helyi hatóságok közreműködését;
- x. előmozdítsa, hogy az oktatási és képzési források egyenletesen legyenek elosztva a különböző életszakaszokban, és hogy megosztott felelősségvállalás és határozott – különösen a második esélyek és az alapkészségek iránti – állami kötelezettségvállalás alapján biztosítsák azokat;

⁽¹⁾ A Tanács 2002. június 27-i állásfoglalása az egész életen tartó tanulásról (HL C 163., 2002.7.9., 1. o.).

⁽²⁾ HL L 394., 2006.12.30., 10. o.

⁽³⁾ Amint azt a Tanács 2011. júniusi ajánlása (HL C 191., 2011.7.1., 1. o.) is hangsúlyozza.

- xi. bevonja a szociális partnereket a munkahelyi tanulásra, köztük az alapkészségek megszerzésére irányuló programokba, és tudatosítsa bennük, hogy ez – rájuk nézve is – milyen előnyökkel jár;
- xii. az aktív, önálló és egészséges időskor elősegítése érdekében nyújtson olyan jól átgondolt tanulási lehetőségeket az időskorúak számára, amelyek – a társadalom egészének a javát szolgálva – kiaknázzák az időskorúak ismereteit, tapasztalatát, valamint társadalmi és kulturális tőkéjét;
- xiii. határozott kötelezettségvállalást tegyen a felnőttkori tanulás előmozdítására, hiszen ez kiváló eszköz arra is, hogy elősegítse egyrészt a korcsoportok közötti szolidaritást (például egy „nemzedékek közötti paktum” révén), másrészt a különböző kultúrák és az eltérő háttérrel rendelkező emberek közötti szolidaritást;

ENNEK MEGFELELŐEN FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY

1. erőfeszítéseiket a 2012–2014-es időszakban összpontosítsák az e dokumentum mellékletében meghatározott kiemelt területekre, amivel – saját nemzeti kereteikkel és jogszabályaikkal összhangban – hozzájárulnak az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keretrendszer négy stratégiai célkitűzésének a megvalósításához;
2. biztosítsák a hatékony kapcsolattartást az érintett minisztériumokkal és érdekelt felekkel, a szociális partnerekkel, a vállalkozásokkal, az érintett nem kormányzati és civil társadalmi szervezetekkel annak érdekében, hogy javuljon a koherencia a felnőttkori tanulásra vonatkozó szakpolitikák és a tágabb társadalmi-gazdasági szakpolitikák között;
3. tevékenyen működjenek együtt európai uniós szinten a fent említett stratégiai célkitűzések eredményes megvalósítása érdekében, és ezzel összefüggésben mindenekelőtt:
  - i. maradéktalanul használják ki az egész életen át tartó tanulást ösztönző, uniós szinten elfogadott eszközöket a felnőttek tanulásban való részvételének elősegítése céljából;
  - ii. aknázzák ki az egész életen át tartó tanulás programja – különösen a *Grundtvig* és a *Leonardo da Vinci* program – és annak 2014-től életbe lépő utódprogramja, valamint a strukturális alapok és adott esetben egyéb eszközök által biztosított lehetőségeket az említett célok megvalósítását támogató kezdeményezések társfinanszírozására;
  - iii. folyamodjanak a nyílt koordinációs módszerhez a felnőttkori tanulókkal kapcsolatos kölcsönös tanulás, illetve a jó gyakorlatok és tapasztalatok cseréjének előmozdítása érdekében, és ehhez vegyék igénybe a Bizottság támogatását és a releváns európai hálózatokat;
  - iv. jelöljenek ki egy nemzeti koordinátort, aki megkönnyíti a többi tagállammal és az Európai Bizottsággal folytatott együttműködést a felnőttkori tanulásra vonatkozó cselekvési program megvalósítása során;

ÉS FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY

működjön együtt a tagállamokkal és támogassa azokat a felnőttkori tanulásra vonatkozó, fent ismertetett megújított cselekvési

program végrehajtása, és konkrétan a 2012–2014-es időszakra vonatkozóan meghatározott, az I. mellékletben leírt kiemelt területek megvalósítása során, és ennek keretében mindenekelőtt:

- i. biztosítsa az egyrészt az ezen állásfoglalással összhangban, valamint az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai kerethez tartozó egyéb releváns szakpolitikai folyamatok, a koppenhágai és a bolognai folyamat, illetve az EU felsőoktatási modernizációs programja keretében kidolgozott szakpolitikai intézkedések, másrészt az írás-olvasási készségekkel és a korai iskolaelhagyással kapcsolatos kezdeményezések komplementaritását és koherenciáját, hiszen az iskolai oktatásra és a felnőttkori tanulásra egyaránt kiterjedő, összehangolt megközelítésre van szükség, és a felnőttkori tanulás dimenzióját az említett folyamatok mindegyikének keretében elő kell mozdítani;
- ii. létesítsen szoros és folyamatos kapcsolatot a tagállamok és a többi részt vevő ország által kijelölt nemzeti koordinátorokkal;
- iii. tegye lehetővé a tagállamoknak és a felnőttkori tanulást támogató szervezeteknek, hogy megosszák egymással információikat az általuk alkalmazott politikákról és gyakorlatokról, valamint azok kiértékeléséről, és ebből a célból szervezzen a társaktól való tanulásra irányuló tevékenységeket és kölcsönös felülvizsgálatokat, konferenciákat, műhelyeket és egyéb megfelelő eszközöket, továbbá – a rendelkezésre álló erőforrások korlátain belül – javítsa a felnőttkori tanulásra vonatkozó adatok gyűjtését a mutatók és referenciaértékek összefüggő, 2013-ra aktualizálandó keretrendszerének részeként;
- iv. erősítse meg az európai felnőttkori tanulásra vonatkozó tudásalapot, és e célból adjon megbízást tanulmányok készítésére, és szilárdítsa meg a felnőttkori tanulókkal összefüggő kérdések elemzése szempontjából jelentőséggel bíró kutatási struktúrákat, többek között az Eurydice hálózattal és a Cedefoppal, valamint más érintett intézményekkel folytatott együttműködést, és maradéktalanul használja ki ez utóbbiak információi és kutatási kapacitását;
- v. folytassa és mélyítse el az együttműködést az érintett nemzetközi szervezetekkel, így az OECD-vel (különösen a felnőttek kompetenciáinak nemzetközi értékelésére vonatkozó program [PIAAC] eredményeinek felhasználása révén), az ENSZ-szel (különösen az UNESCO-val) és az Európa Tanáccsal, valamint egyéb jelentőséggel bíró regionális és globális kezdeményezések, így az Ázsia–Európa-találkozó keretében illeszkedő, az egész életen át tartó tanulókkal foglalkozó műhelymunka (ASEM LLL) keretében;
- vi. használja fel az európai szinten rendelkezésre álló pénzeszközöket a felnőttkori tanulásra vonatkozó ezen cselekvési program végrehajtásának támogatására;
- vii. tegyen jelentést a cselekvési program megvalósításáról, az „Oktatás és képzés 2020” munkaprogram megvalósításáról szóló közös időközi jelentés részeként.

MELLÉKLET

EURÓPAI CSELEKVÉSI PROGRAM A FELNŐTTKORI TANULÁSRA

– A 2012–2014-es időszakra vonatkozó kiemelt területek –

A tagállamok felkérést kapnak arra, hogy – adott esetben a Bizottság támogatásával – sajátos körülményeiket is szem előtt tartva, valamint a nemzeti prioritásaikkal összhangban összpontosítsanak az alább leírt területek közül azokra, amelyek saját igényeik szempontjából a legnagyobb jelentőséggel bírnak.

1. Az egész életen át tartó tanulás és a mobilitás megvalósítása

A felnőttek egész életen át tartó tanulásban való részvételének – az erre vonatkozóan meghatározott 15 %-os uniós célnak való megfelelés érdekében történő – növelése és kiszélesítése, valamint a felsőfokú végzettséggel vagy azzal egyenértékű képesséssel rendelkező fiatal felnőttek arányának 40 %-ra történő felemelése céljából a tagállamok felkérést kapnak arra, hogy mindenekelőtt:

- élénkítsék a felnőttkori tanulás iránti keresletet, valamint fejlesszenek ki átfogó és könnyen hozzáférhető információs és pályaaorientációs rendszereket, melyeket a potenciális tanulók – elsősorban a hátrányos helyzetű csoportok, a korai iskolaelhagyók, a nem foglalkoztatott, oktatásban vagy képzésben nem részesülő fiatalok, az alacsony képzettségű, különösen az írni-olvasni nem tudó felnőttek – tudatosságának és motivációjának növelését célzó hatékony tájékoztató kampányok egészítenek ki, és amely az európai képesítési keretrendszerek megfelelő szintű, elismert képesítésre irányuló, második esélyt nyújtó tanulási lehetőségekkel párosul,
- ösztönözzék a munkáltatókat, hogy fektessenek nagyobb hangsúlyt a munkahelyi tanulásra, mind a munkavégzéshez szükséges, mind az általánosabb készségek növelése céljából, többek között rugalmasabb munkarend biztosítása révén,
- segítsék elő, hogy a felnőttek rugalmas tanulási formákat vehessenek igénybe, és ennek keretében szélesebb körben biztosítsák a felsőoktatásban való részvétel lehetőségét azoknak, akik nem rendelkeznek a felvételre jogosító, elismert képesítéssel, továbbá szélesítsék a felsőoktatási intézmények által kínált felnőttoktatási programok spektrumát,
- léptessenek életbe olyan teljesen működőképes rendszereket, amelyek a nem formális és az informális tanulást érvényesítik, és ösztönözzék, hogy azokat a különböző korú és képesítési szintű felnőttek, valamint a vállalkozások és egyéb szervezetek is igénybe vegyék.

2. Az oktatás és a képzés minőségének, illetve hatékonyságának javítása

A felnőttoktatási ágazat kiépítése és megszilárdítása céljából a tagállamok felkérést kapnak arra, hogy mindenekelőtt:

- dolgozzanak ki minőségbiztosítási rendszereket a felnőttoktatást nyújtó intézmények számára, például akkreditációs rendszerek bevezetése révén, figyelembe véve a más területeken már alkalmazott minőségi rendszereket/előírásokat,
- javítsák a felnőttoktatást végző személyzet felkészültségét, többek között a kompetenciaprofilok meghatározása, az alapozó képzésre és a szakmai fejlődésre vonatkozó hatékony rendszerek létrehozása, valamint a tanárok, az oktatók és a felnőttoktatás területén dolgozó egyéb alkalmazottak mobilitásának előmozdítása révén,
- hozzanak létre olyan életképes és átlátható rendszert a felnőttkori tanulás finanszírozására, amely a felelősség megosztásán, a felnőttkori tanulás iránti magas fokú állami kötelezettségvállaláson, a fizetni nem tudók támogatásán, a pénzforrások kiegyensúlyozott, az egész életen át tartó tanulás folyamatát végigkísérő elosztásán, valamennyi érdekelt fél méltányos pénzügyi hozzájárulásán, továbbá a hatékonyabb és eredményesebb finanszírozás innovatív eszközeinek feltárásán alapul,
- dolgozzanak ki mechanizmusokat annak biztosítására, hogy az oktatási kínálat jobban tükrözze a munkaerő-piaci igényeket és lehetőséget nyújtson olyan képesítések megszerzésére és olyan új készségek elsajátítására, amelyek növelik az érintettek képességét a változó környezethez és az új követelményekhez való alkalmazkodásra,
- mélyítsék el az együttműködést és a partnerséget a felnőttkori tanulásban érdekelt valamennyi féllel, különösen a közigazgatási szervekkel, a felnőttkori tanulási lehetőségeket kínáló szereplőkkel, a szociális partnerekkel és a civil társadalmi szervezetekkel, különösen regionális és helyi szinten, tanulási régiók és helyi tanulási központok létesítése révén.

3. A méltányosság, a társadalmi kohézió és az aktív polgári szerepvállalás előmozdítása a felnőttkori tanulás révén

Annak érdekében, hogy a felnőttoktatási ágazat képes legyen arra, hogy elősegítse a társadalmi kohéziót és második esélyt nyújtson a tanulás és az élet terén azoknak, akiknek erre szüksége van, valamint hogy a tagállamok hozzájáruljanak az oktatást és képzést korán elhagyók részarányának 10 % alá csökkentéséhez, a tagállamok felkérést kapnak arra, hogy mindenekelőtt:

- javítsák a felnőttkori írás-olvasási és számolási készségeket, a digitális jártasságot, és nyújtsanak lehetőséget a felnőtteknek arra, hogy elsajátítsák a modern társadalomban való aktív részvételhez szükséges alapkészségeket és műveltséget (pl. gazdasági és pénzügyi műveltség, polgári, kulturális, politikai és környezettudatosság, az egészséges életvitellel kapcsolatos tájékozottság, valamint fogyasztói és médiatudatosság),

- növeljék a felnőttoktatási kínálatot és ösztönözzék az egyének felnőttkori tanulásban való részvételét a társadalmi befogadás erősítése, valamint a közösségekben és a társadalomban való aktív részvétel iránti lehetőségek fejlesztése céljából, továbbá növeljék a migráns lakosság, a romák és a hátrányos helyzetű csoportok esélyeit a felnőttkori tanulásban való részvételre, és adott esetben biztosítsák a menekültek és a menedékjogért folyamodók oktatását, ideértve adott esetben a fogadó állam nyelvének oktatását is,
- növeljék az időskorúak tanulási lehetőségeit az aktív időskorra vonatkozó célkitűzések keretében, ideértve az önkéntességet és a nemzedékek közötti tanulás innovatív formáinak előmozdítását, továbbá támogassák az időskorúak ismereteinek, készségeinek és kompetenciáinak az egész társadalom javára történő kiaknázására irányuló kezdeményezéseket,
- foglalkozzanak a fogyatékossgal élők és a tanulásból valamilyen oknál fogva kiszorulóknak, például a kórházban, nevelőotthonban vagy büntetés-végrehajtási intézetben élők tanulási szükségleteivel, és nyújtsanak megfelelő útmutatást számukra.

4. A felnőttek kreativitásának és innovációs készségének fejlesztése és a tanulási környezetük javítása

Az új pedagógiai módszereknek és kreatív tanulási környezeteknek a felnőttoktatásban való kialakítása érdekében, valamint a felnőttkori tanulásnak mint az állampolgárok kreativitását és innovációs képességét fejleszteni hivatott eszköznek az előmozdítása céljából a tagállamok felkérést kapnak arra, hogy mindenekelőtt:

- mozdítsák elő olyan transzverzális kulcskompetenciák elsajátítását, mint a tanulás tanulója, a kezdeményező-készség és a vállalkozói készség, a kulturális tudatosság és kifejező-készség, különösen a kulcskompetenciák európai referenciakeretének a felnőttoktatási ágazatban való alkalmazása révén,
- növeljék a kulturális intézményeknek (például múzeumok, könyvtárak stb.), a civil társadalomnak, a sportszervezeteknek és egyéb testületeknek mint a nem formális és az informális tanulás kreatív és innovatív helyszíneinek a szerepét,
- használják ki jobban az információs és kommunikációs technológiákat a felnőttoktatás terén annak érdekében, hogy nőjön a felnőttkori tanulásban való részvétel lehetősége és javuljon az oktatás színvonala, például a távoktatásban rejlő új lehetőségek kiaknázása, illetve e-tanulási eszközök és platformok létesítése révén, mert ezáltal új célcsoportok érhetők el, különösen tekintettel a speciális igényű vagy távol eső helyen élő tanulóakra.

Az „Oktatás és képzés 2020” négy stratégiai célkitűzésének megfelelő fenti kiemelt területeken való előrelépés érdekében a tagállamok felkérést kapnak továbbá arra, hogy javítsák a felnőttkori tanulásra vonatkozó, európai, nemzeti, regionális és helyi szintű adatok és információk gyűjtését, összehasonlítását és elemzését:

5. A felnőttkori tanúlással kapcsolatos tudásalap növelése és a felnőttoktatási ágazat figyelemmel kísérése

A tagállamok felkérést kapnak arra, hogy mindenekelőtt:

- aktívan vegyenek részt a fő nemzetközi felmérésekben és tanulmányokban, így például a felnőttoktatási felmérésben (Adult Education Survey – AES), a szakmai továbbképzési felmérésben (Continuing Vocational Training Survey – CVTS) és a felnőttek kompetenciáinak nemzetközi értékelésére vonatkozó programban (Programme for the International Assessment of Adult Competencies – PIAAC), és hozzák meg az azok alapján szükségesnek ítélt legfőbb intézkedéseket,
- fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy elegendő alapot gyűjtsenek többek között a tanulásban való részvételről, az oktatást nyújtó intézményekről, a finanszírozásról, a tanulás eredményességéről, valamint a felnőttek és a társadalom egésze szempontjából vett előnyeiről, és az adatgyűjtést terjesszék ki a 64 éven túli korosztályra, lépést tartva a munkával töltött életszakasz meghosszabbodásával,
- erősítsék a felnőttoktatási ágazat fejlődésének és teljesítményének figyelemmel kísérését és hatásvizsgálatát európai, nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt, és ehhez – amennyiben lehetséges – használják fel jobban a már meglévő eszközöket,
- növeljék a felnőttkori tanúlással összefüggő kérdések kutatását és mélyreható elemzését, és a kutatást terjesszék ki új területekre, továbbá ösztönözzék a fokozottan interdiszciplináris és előretekintőbb elemzések igénybevételét,
- az „Oktatás és képzés 2020” munkaprogram megvalósításáról szóló közös időközi jelentés részeként tegyenek jelentést a felnőttkori tanulásra vonatkozóan életbe léptetett intézkedésekről.

A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott állásfoglalás az EU tagállamainak a WADA alapító tanácsában való képviseletéről és az EU, valamint az uniós tagállamok álláspontjának a WADA üléseit megelőzően történő összehangolásáról

(2011/C 372/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK KÉPVISELŐI,

EMLÉKEZTETVE

1. a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében 2000. december 4-én ülésező képviselői által elfogadott, a dopping elleni küzdelemről szóló következtetésekre ⁽¹⁾;
2. a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében 2010. november 18-án ülésező képviselői által elfogadott, az Európai Unió által a dopping elleni nemzetközi küzdelemben betöltött szerepről szóló következtetésekre ⁽²⁾;

MEGÁLLAPÍTJÁK, HOGY

1. az Európai Unió és tagállamai számára lehetővé kell tenni, hogy gyakorolják hatásköreiket és betöltsék szerepüket a Nemzetközi Doppingellenes Ügynökség (a továbbiakban: WADA) szabályainak, előírásainak és iránymutatásainak előkészítése, megtárgyalása és elfogadása során;
2. rendelkezni kell az Európai Uniónak és tagállamainak a WADA munkájában való részvételére, valamint álláspontjuknak a WADA üléseit megelőző összehangolására vonatkozó gyakorlati szabályokról;
3. az európai kontinens álláspontjának a WADA üléseit megelőző összehangolására az Európa Tanács keretében kerül sor, kellő mértékben figyelembe véve minden alkalmazandó uniós jogszabályt;
4. az uniós tagállamokat – politikai kinevezés alapján és megfelelő szintű szakértelemmel – folyamatosan képviselni kell a WADA alapító tanácsában;

KÖVETKEZÉSKÉPPEN MEGÁLLAPODNAK ABBAN, HOGY

1. az EU tagállamait miniszteri szinten kell képviselni a WADA alapító tanácsában, és a helyeket az alábbiak szerint kell elosztani:
  - egy hely a soros elnökségi triót alkotó tagállamok egyikét illeti,
  - egy hely a következő elnökségi triót alkotó tagállamok egyikét illeti,
  - a Tanács keretében ülésező tagállamok egy helyre közösen olyan személyt delegálnak, aki megfelelő tapasztalattal és tudással rendelkezik és miniszteri szinten felelős a sportért (a továbbiakban: kormányzati szintű szakértő);
2. a tagállami képviselők munkáját adott esetben az elnökséget betöltő tagállamból és/vagy a Bizottságból érkező szakértők segíthetik;
3. az EU tagállamainak a WADA alapító tanácsában való képviseletére vonatkozó, az I. mellékletben ismertetett rendelkezések 2013. január 1-jén lépnek hatályba;
4. a WADA üléseinek előkészítésére vonatkozóan a Tanács, a tagállamok és a Bizottság között létrejött, a II. mellékletben ismertetett magatartási iránymutatásokat kell alkalmazni;
5. a Tanácsnak és a tagállami kormányok Tanács keretében ülésező képviselőinek 2015. december 31-ig felül kell vizsgálniuk az ezen állásfoglalás alkalmazása során szerzett tapasztalatokat, és meg kell vitatniuk, hogy ki kell-e igazítani az állásfoglalásban foglalt rendelkezéseket.

⁽¹⁾ HL C 356., 2000.12.12., 1. o.

⁽²⁾ HL C 324., 2010.12. 1., 18. o.

I. MELLÉKLET

Az EU tagállamainak a WADA alapító tanácsában való képviseletére vonatkozó rendelkezések

Az EU tagállamai a következő képviseleti rendszerben állapodnak meg:

A SOROS ÉS A KÖVETKEZŐ ELNÖKSÉGI TRIÓT ALKOTÓ TAGÁLLAMOK KÉPVISELŐI

- A soros elnökségi triót alkotó tagállamok belső konzultáció során kiválasztják maguk közül azt a tagállamot, amelyik képviselni fogja az EU tagállamait a WADA alapító tanácsában. Az így kiválasztott tagállam a belső eljárásainak megfelelően képviselőt jelöl erre a célra. A jelölt személy az adott tagállamon belül miniszteri szinten felel a sportért. Értesíteni kell az EU Tanácsának Főtitkárságát, hogy melyik tagállam lett kiválasztva arra, hogy képviselőt jelöljön, illetve hogy mi a neve a képviselőnek.
- Ha a képviselő miniszteri szintű megbízatása megszűnik, a tagállam új, miniszteri szintű jelöltet állít.
- A következő elnökségi triót alkotó tagállamoknak is a fenti szabályokat kell alkalmaznia.
- A fent említett képviselők hivatali ideje három év.
- A következő elnökségi triót alkotó tagállamok közül kiválasztott képviselő – a folytonosság biztosítása és a hároméves hivatali idő fenntartása érdekében – azt követően is hivatalban marad, hogy ez az elnökség átveszi a soros elnökségi trió tisztségét.

A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ TAGÁLLAMOK ÁLTAL EGYÜTTESEN KIJELÖLT KORMÁNYZATI SZINTŰ SZAKÉRTŐ

- A képviseletet ellátó szakértőre vonatkozó javaslataikat a tagállamok legkésőbb egy hónappal az EU Tanácsának azon ülése előtt nyújtják be, amely ülésen sor kerül a kijelölésre. A javaslatok nem irányulhatnak a soros vagy a következő elnökségi triót alkotó tagállamok minisztereiére. A képviseletet ellátó szakértőre vonatkozó javaslatokat az Európai Unió Tanácsa Főtitkárságának kell megküldeni.
- A WADA alapító tanácsa tagjának a fent ismertetett módon történő első kijelölésére legkésőbb az EU Oktatási, Ifjúsági, Kulturális és Sportügyi Tanácsának 2012. novemberi ülésén kerül sor.
- A képviselő hivatali ideje három év.
- Ha a képviselő miniszteri szintű megbízatása hazájában megszűnik, új jelöltet kell állítani. A képviselő az új kijelölési eljárás végéig hivatalban marad.

ÁTMENETI SZABÁLYOK

- Az EU tagállamainak a WADA alapító tanácsában való képviseletére vonatkozó jelenlegi szabályok 2012. december 31-ig alkalmazandók.
- Az Írország, Litvánia és Görögország által kijelölt képviselő hivatali ideje 18 hónapra csökken és 2013. január 1-jén veszi kezdetét.

A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ TAGÁLLAMOK ÁLTAL KÖVETETT JÓVÁHAGYÁSI ELJÁRÁS

- A Tanács keretében ülésező tagállamok kellő időben jóváhagyják a kijelölt kormányzati szintű szakértő személyét, illetve azon tagállamokat, amelyeket a soros és a következő elnökségi trió tagállamai választottak ki arra, hogy kinevezzék a WADA alapító tanácsa melletti képviselőket.
- Az Európai Unió Tanácsának Főtitkársága a WADA alapító tanácsa valamennyi, az EU képviseletét ellátó tagjának nevét megküldi a WADA részére.

II. MELLÉKLET

A Tanács, a tagállamok és a Bizottság által létrehozott magatartási iránymutatások a WADA üléseinek előkészítéséről

Figyelembe véve, hogy az uniós vívmányoknak és a jóhiszemű együttműködés kötelezettségének fényében az elnökség vezetése mellett, a WADA üléseit megelőzően kellő időben és hatékonysággal össze kell hangolni az Uniónak és a tagállamoknak az említett üléseken megvitatott témákkal kapcsolatos álláspontját,

a Tanács, a Bizottság és a tagállamok a következő magatartási iránymutatásokban állapodnak meg:

AZ IRÁNYMUTATÁSOK JELLEGE ÉS HATÁLYA

- Ezek a magatartási iránymutatások alkalmazandók a WADA alapító tanácsa valamennyi ülésének előkészületeire.
- Ezek a magatartási iránymutatások megállapítják a Tanács, a tagállamok és a Bizottság közötti, az említett ülések – valamint az azokat megelőzően az Európa Tanács keretében sorra kerülő ülések (CAHAMA) – előkészítésére vonatkozó szabályokat.

A KOORDINÁCIÓ

- A koordináció első lépéseként a Tanács hivatalban lévő elnöksége az EU Tanácsa Főtitkárságának és az Európai Bizottságnak a közreműködésével megvizsgálja a WADA ülésének napirendjét.
- Az elnökség e rendelkezésekre és az EU hatáskörébe tartozó kérdésekkel kapcsolatos bizottsági javaslatra tekintettel átfogó nyilatkozattervezetet készít az uniós álláspontról.
- Az álláspontot bemutató nyilatkozatot a Tanács sporttal foglalkozó munkacsoportjának kell elkészítenie, és – a sürgős esetek kivételével – főszabályként az Állandó Képviselők Bizottságának (COREPER) kell jóváhagynia azt.

AZ EURÓPA TANÁCCSAL FENNTARTOTT KAPCSOLATOK

- A CAHAMA ⁽¹⁾ ülésein az elnökség képviselője előterjeszti az álláspontot bemutató nyilatkozatot azokkal a pontokkal kapcsolatban, amelyekre vonatkozóan megállapodásra jutottak. Az Európai Bizottság előterjeszti az EU hatáskörébe tartozó témákkal kapcsolatos, és a Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően kialakított uniós álláspontot.
- Az EU-nak és tagállamainak törekedniük kell arra, hogy az európai kontinensnek a CAHAMA által elkészített állásfoglalása tartalmazza a fent említett álláspontot.

ESETI KOORDINÁCIÓ

- Az EU és tagállamai adott esetben bármikor eseti koordinációt tarthatnak, amelyet általános szabályként az elnökség vezetése mellett kell lefolytatni. Az eseti koordinációra a CAHAMA vagy a WADA ülései alkalmával is sor kerülhet.

FELSZÓLALÁS ÉS SZAVAZÁS

- Az európai uniós tagállamok képviselői az elfogadott álláspontoknak megfelelően szólalnak fel, illetve szavaznak.

JELENTÉSTÉTEL

- Az uniós tagállamokat a WADA alapító tanácsában képviselő, a soros elnökségi trió egyik tagállama által kinevezett személy az EU Oktatási, Ifjúsági, Kulturális és Sportügyi Tanácsának következő ülésén jelenti, hogy milyen eredmények születtek a WADA alapító tanácsának ülésén.
- Az uniós tagállamokat a WADA alapító tanácsában képviselő, a soros elnökségi trió egyik tagállama által kinevezett személy a Tanács sporttal foglalkozó munkacsoportjának írásbeli jelentést nyújt be a WADA alapító tanácsának ülésén elért eredményekről.

⁽¹⁾ A Nemzetközi Doppingellenes Ügynökséggel foglalkozó, 2003 júliusában létrehozott *ad hoc* európai bizottság (CAHAMA) felelős a WADA-val kapcsolatos kérdésekre vonatkozóan az Európai Kulturális Egyezmény valamennyi részes fele által kialakított álláspontok összehangolásáért. A CAHAMA rendes üléseit közvetlenül a Doppingellenes Egyezmény monitoringcsoportjának ülései előtt vagy után, illetve amennyiben lehetséges, legalább egy héttel a WADA alapító tanácsának és Végrehajtó Bizottságának rendes ülései előtt hívják össze.

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

TANÁCS

A Tanács következtetései a fiatalok részvételének és mobilitásának keleti dimenziójáról

(2011/C 372/03)

A TANÁCS ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ KÉPVISELŐI,

EMLÉKEZTETVE ARRA, HOGY

1. az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. cikke szerint az Európai Unió célja a fiatalok és a szociálpedagógusok csereprogramjainak ösztönzése, valamint a fiatalok ösztönzése arra, hogy vegyenek részt Európa demokratikus életében;
2. az Európai Unió működéséről szóló szerződés lehetővé tette az EU számára, hogy megerősítse külpolitikáját; ezáltal szélesebb alapokra helyezheti a szomszédos országokkal folytatott együttműködését, amely így integrált és hatékonyabb módon öleli fel az érintett területek teljes körét;
3. a mobilitás jelentős szerepet játszik a kölcsönös megértés és a gazdasági fejlődés előmozdításában és ezzel párhuzamosan hozzájárul ahhoz, hogy jobban megismerjük a fiatalok más-más életszemléletét és helyzetét Európa-szerte. A mobilitás – egyéb előnyei mellett – elengedhetetlen feltétele annak, hogy ötleteinket és elképzeléseinket kicseréljük másokkal, terjesszük az innovációt, megoldást találjunk a foglalkoztatási és szociális problémákra, szoros emberi kapcsolatot építsünk ki, segítséget nyújtsunk a személyes fejlődéshez, ösztönözzük a puha készségek (*soft skills*) elsajátítását, előmozdítsuk az interkulturális kompetenciákat, valamint küzdjünk az előítéletek ellen. A mobilitás megnyitja emellett a kapukat ahhoz, hogy felszabadítsuk a fiatalokban rejlő potenciált, és megvalósítsuk az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit;
4. a mobilitás általános növekedésének eredményeképpen gyakorivá válnak a más-más nemzetiségű, vallású és meggyőződésű emberek közötti kapcsolatok, ezért az Európai Unió egyre nagyobb szerepet játszik nemzetközi szinten abban, hogy előmozdítsa a demokrácia, a szabadság, az esélyegyenlőség és az emberi jogok, valamint a kultúrák közötti párbeszéd megfelelő normáinak tiszteltetését;
5. a „részvétel” és „az ifjúság és a világ” témaköre az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretének (2010–2018) kiemelt cselekvési területei közé tartozik;
6. a 2011. szeptember 5–7. között Varsóban (Lengyelország) megrendezett uniós Ifjúsági Konferencia résztvevői hangsúlyozták az alábbiak fontosságát:
  - ágazatközi együttműködés a nem kormányzati szervezetek és a döntéshozók között, valamint további kutatások az ifjúsági együttműködés és mobilitás hatásának értékelése céljából,
  - információk elérhetővé tétele az uniós tagállamokról, valamint a kelet-európai és a kaukázusi országokról, az interneten és azon kívül egyaránt,
  - a vízumkötelezettség jelentette problémák felszámolása, ezek jelentik ugyanis az EU és a szomszédos országai közötti ifjúsági együttműködés legfőbb akadályát,
  - az erőforrások és a „Fiatalok lendületben” programhoz hasonló programok növelése, illetve bővítése annak érdekében, hogy nagyobb figyelmet kapjanak a mobilitással összefüggő kérdések és a fiataloknak a döntéshozatalban való részvétele,
  - az Európa demokratikus életében való ifjúsági részvétel kiemelt területként való kezelése az uniós szakpolitikákban, például olyan speciális programok bevezetése révén, amelyek elősegítik a kelet-európai országok és az uniós tagállamok közötti ifjúsági együttműködést,

ELISMERIK, HOGY

7. a 2004. május 1-jei bővítés politikai, földrajzi és gazdasági szempontból is történelmi fordulópontot jelentett az Európai Unió számára, amely révén még inkább szükségessé vált az EU és szomszédos országai, így a kelet-európai országok ⁽¹⁾ közötti együttműködés;
8. az Európai Unió európai szomszédságpolitikája ⁽²⁾ – amelyet „Az átalakuló szomszédság új megközelítése” című közlemény nemrégiben vizsgált felül és foglalt új keretbe – ambíciózus célokat tűz ki, amelyek alapját egyrészt a közös értékek tiszteletben tartása iránti, másrészt pedig a politikai, gazdasági és intézményi reformok hatékony végrehajtása melletti kötelezettségvállalások képezik; az Európai Unió legközelebbi keleti és déli szomszédaiban zajló demokratikus fejlődés és átalakulás következtében stratégiai szempontból még fontosabbá vált az európai szomszédságpolitika és a civil társadalmat erősítő intézkedések végrehajtása, valamint az, hogy bővíljenek a csereprogramokban való részvétel és az emberek közötti kapcsolatok fejlődésének lehetőségei, különös tekintettel a fiatalokra;
9. ebben az összefüggésben a keleti partnerség ⁽³⁾ stratégiai jelentőségű kezdeményezést jelent mind az európai szomszédságpolitikában részt vevő kelet-európai országok, mind pedig az EU egészének stabilitása és biztonsága szempontjából. A partnerség egyik legfontosabb célja, hogy megerősítse a civil társadalmat, a hatékony demokratikus állam egyik alapkövét. Ennek az együttműködési területnek – amely magában foglalja a fiatalok szerepvállalását (részvételét) és az ifjúságpolitikai együttműködést – még kiemeltebb szerepet kell játszania a keleti partnerségben;
10. az EU–Oroszország modernizációs partnerség egyik alapvető eleme ⁽⁴⁾ az emberi kapcsolatok elősegítése, valamint a civil társadalommal folytatott párbeszéd fokozása;
11. fontos előrelépést jelent az, hogy Európai Unió már tett erőfeszítéseket arra vonatkozóan ⁽⁵⁾, hogy a harmadik országok azon állampolgárai, akik önkéntes tevékenység végzése céljából kérvényezik a beutazást egy tagállam területére, különleges tartózkodási engedélyt kaphassanak;
12. az Európai Tanács a közelmúltban rámutatott arra, hogy mobilitási partnerségeket kell kialakítani a dél- és

kelet-európai országokkal ⁽⁶⁾. E partnerségek jövőbeli kialakításakor szem előtt kell tartani a fiatalok tanulási célú mobilitásának megerősítését, ideértve a más országban történő nem formális tanulást is, amelyre ifjúsági munka, pl. ifjúsági csereprogramok és önkéntes tevékenységek keretében is sor kerülhet;

13. az ifjúsági csereprogramok kiváló eszközei az interkulturális tapasztalatszerzésnek, valamint a személyes és a nyelvi készségek fejlesztésének, különösen a hátrányosabb helyzetű fiatalok esetében;
14. az Európai Unióban és a kelet-európai országokban élő fiatalok, ifjúságsegítők és ifjúsági vezetők közötti nemzetközi együttműködés fejlesztése fontos szerepet játszik a térséggel való bizalomépítésben, és ezáltal az esetleges nehézségek közepette hozzájárul a jövőbeli európai kapcsolatok alakításához;
15. az európai szomszédságpolitika azokat a tevékenységeket foglalja magában, amelyeket az EU és tagállamai tizenhat szomszédos országgal kapcsolatban fejtenek ki. Az e dokumentumban meghatározott kezdeményezésekhez hasonló kezdeményezéseket lehetne alkalmazni a dél-mediterrán országokkal való kapcsolatok keretében is, mivel az ilyen kezdeményezések elősegíthetik a folyamatban lévő demokratikus fejlődést;

AZ ALÁBBI ÁLTALÁNOS INTÉZKEDÉSEKET TEKINTIK SZÜKSÉGESNEK:

16. a nemzetközi ifjúsági együttműködés előmozdítása, valamint az EU-ban és a kelet-európai országokban élő fiatalok, ifjúságsegítők és ifjúsági vezetők közötti párbeszéd és kölcsönös megértés ösztönzése, ami fontos szerepet játszik az európai polgári szerepvállalásnak és a demokratizálódás folyamatának a támogatásában;
17. a fiatalok – ideértve azokat a kelet-európai országban élő fiatalokat, ifjúságsegítőket és ifjúsági vezetőket, akik az Európai Unióba utaznak, illetve azokat a fiatal uniós polgárokat, akik a kelet-európai országok valamelyikébe utaznak – tanulási mobilitásban való részvételének megkönnyítése;
18. a tagállamok, az ifjúsági szervezetek és fiatalok egymástól tanulásának ösztönzése harmadik országokkal, mindenekelőtt a kelet-európai országokkal folytatott együttműködés területén, az ifjúságpolitika iránti érdeklődés felkeltése, valamint a mobilitási és részvételi lehetőségekkel kapcsolatos információk minőségének javítása révén;

⁽¹⁾ E dokumentum alkalmazásában kelet-európai országok: Örményország, Azerbajdzsán, Belarusz, Grúzia, Moldova, Ukrajna és Oroszország.

⁽²⁾ Az európai szomszédságpolitika az EU szomszédos országai közül az alábbi tizenhatra terjed ki: Algéria, Azerbajdzsán, Belarusz, Egyiptom, Grúzia, Izrael, Jordánia, Libanon, Líbia, Moldova, Marokkó, a megszállt palesztin területek, Örményország, Szíria, Tunézia és Ukrajna.

⁽³⁾ A keleti partnerség kezdeményezés az alábbi országokra terjed ki: Azerbajdzsán, Belarusz, Grúzia, Moldovai Köztársaság, Örményország és Ukrajna.

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/russia/index_en.htm

⁽⁵⁾ A Tanács 2004. december 13-i 2004/114/EK irányelve.

⁽⁶⁾ Az Európai Tanács 2011. június 23–24-i következtetései (EUCO 23/11).

ENNEK MEGFELELŐEN EGYETÉRTENEK ABBAN, HOGY

19. az EU-ban és a kelet-európai országokban élő fiatalok, ifjúságsegítők és ifjúsági vezetők kétirányú mobilitásának támogatása, valamint a fiatalok, ifjúságsegítők és ifjúsági vezetők nagyobb arányú részvétele a nem formális tanulási tevékenységekben számos előnnyel járhat:
- a fiatalok számára, hiszen egyrészt készségeik és kompetenciáik fejlesztése révén növekednek foglalkoztatási esélyeik, innovatív szemléletmódot sajátítanak el és az egyre inkább globalizálódó, multikulturális világunkban jobban megértik a többi kultúrát, másrészt lehetőség nyílik számukra, hogy mérlegeljék: hogyan vállalhatnak nagyobb szerepet a demokratikus élet különböző területein;
  - a civil társadalmi szervezetek, különösen a fiatalokkal vagy a fiatalokért tevékenykedő ifjúsági szervezetek számára, hiszen hatékony módon ismereteket szerezhetnek egymástól arra vonatkozóan, hogyan tehetik aktívabbá a fiatalokat és növelhetik szerepvállalásukat, intenzívebbé téve a fiatalok közötti együttműködés különböző típusait;
  - az EU azon közösségei számára, akik kelet-európai fiatalokat fogadnak, valamint a kelet-európai térség azon helyi közösségei számára, akik uniós fiatalokat fogadnak, főként ami e közösségek interkulturális kompetenciáinak fejlesztését illeti;
  - a mobilitásban részt vevő és a hazájukba visszatérő fiatalok családjá és kortársai számára, ami az Európai Unióról alkotott képük alakulását és interkulturális érzékenységüket illeti;
  - a kelet-európai országok civil társadalma számára, amely többek között megtapasztalhatja a demokrácia kultúráját és információkhoz juthat a demokratikus élet gyakorlati szempontjairól, illetve a fenntartható fejlődésről és az olyan közös értékek támogatásáról, mint a kölcsönös megértés, a demokrácia, a szolidaritás és az emberi jogok tisztelete;
  - Európa egésze számára, mégpedig annak a szellemi tőkének a kiépítése révén, amely tovább alakítja és befolyásolja majd a civil társadalmat;
20. a fiatalok aktív társadalmi szerepvállalásának, a határokon átívelő mobilitásnak és az emberi kapcsolatoknak az előmozdítása lehetővé fogja tenni az ötletek cseréjét, az innováció terjesztését és a partnerségek kialakítását, így a társadalmak közötti szociális-gazdasági különbségek csökkentésével elősegítheti a hosszú távú változásokat;
21. a minőségi információs eszközök fejlesztésének támogatása, a bevált gyakorlatoknak az EU és a kelet-európai országok közötti cseréje, valamint a megbízható partnerszervezetekkel kapcsolatos információkhoz való hozzáférés biztosítása segítene a hálózatépítés megerősítésében, valamint az uniós és a kelet-európai ifjúsági szervezetek közötti együttműködés elmélyítésében, illetve az együttműködésben részt vevők biztonságának garantálásában; az Eurodesk hálózat és a SALTO (Support for Advanced Learning and Training Opportunities) információs központok ebben az összefüggésben fontos hálózatot jelentenek;
22. az önkéntes tevékenységek, az ifjúsági munka és a vállalkozói készségek továbbfejlesztése és előmozdítása kedvezően befolyásolhatja a fiatalok foglalkoztathatóságát és elősegítheti aktív társadalmi szerepvállalásukat;
23. mivel a földrajzi távolság néhány esetben akadályt jelenthet az együttműködés és a mobilitás terén, még inkább fejleszteni kell a virtuális mobilitást, hogy az hozzáférést tudjon biztosítani a fiatalok részvételével és foglalkoztathatóságával összefüggő információkhoz és lehetővé tegye ezen információk cseréjét;
24. a nagyobb fokú mobilitás és az intenzívebb együttműködés nagyban függ a partnerország iránti érdeklődéstől, a partnerországgal kapcsolatos ismeretektől, és mindenekelőtt összességében annak ifjúsági kultúrájától is, az érdeklődés felkeltése és az ismeretek bővítése érdekében ezért rendkívül fontos a kultúra bemutatása és népszerűsítése, amely így egyúttal ösztönözheti a fiatalok kölcsönös együttműködését is;
25. a fiatalok a nyelvtudás hiányát a kommunikáció egyik jelentős akadályának tekinthetik. A nyelvi készségek javításának egyik útját az európai oktatási és ifjúsági programok jelentik, emellett pedig támogatni kell az idegen nyelvek tanulásának népszerűsítését;
26. a vízumkönnyítési megállapodások lehetővé teszik, hogy az Unión kívülről (különösen a kelet-európai országokból) érkező fiatalok könnyebben jussanak vízumhoz; ez a mobilitás általános fellendítésének egyik leghatékonyabb eszköze;
27. a kelet-európai országokkal folytatott együttműködés révén szerzett tapasztalatainak és szakértelmének köszönhetően az Európa Tanács fontos partner azon tevékenységek végrehajtásában, amelyekben kelet-európai országokból érkező fiatalok vesznek részt. Az Európai Unió és az Európa Tanács közötti ifjúsági partnerség a két fél közötti szinergiák megerősítésének értékes eszköze;
28. meg lehetne erősíteni a mobilitás, főként az Európai Unió belüli mobilitás támogatására szolgáló jelenlegi programokat és eszközöket, amelyeket egyúttal ki lehetne terjeszteni azokra a fiatalokra, önkéntesekre, ifjúságsegítőkre és más személyekre, akik a kelet-európai országokból származó fiatalokkal foglalkoznak, vagy együtt kívánnak működni ezekkel az országokkal; ez különösen érvényes a „Fiatalok lendületben” programra, az egész életen át tartó tanulás programjára, az EU és az Európa Tanács közötti ifjúsági partnerségre, így az Európai Ifjúsáspolitikai Tudásközpontra is, a SALTO információs központok hálózatára, az Eurodesk hálózatra és az Európai Ifjúsági Portálra;

29. az Európai Ifjúsági Fórum és a különböző szinteken működő ifjúsági szervezetek – az uniós fiatalok és kelet-európai országokban élő társaik közötti együttműködés keretében zajló – tevékenységeik révén szintén döntő szerepet játszhatnak a fiatalok igényeinek és érdekeinek képviselésében és védelmében;

30. a kelet-európai országokkal folytatott ifjúsági együttműködés eszközeinek kialakításakor hasznosítani kell a más szomszédos régiókkal történő együttműködés során szerzett tapasztalatokat;

EZÉRT FELKÉRIK AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT ÉS A TAGÁLLAMOKAT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL:

31. azért, hogy minden fiatal számára nyitva álljon az európai mobilitás és szerepvállalás lehetősége, az ifjúságpolitika terén tevékeny szervezetek bevált gyakorlatainak megosztásával támogassák azon cseréket és mobilitási programokat, amelyek résztvevői fiatalok, ifjúsági szervezetek, önkéntesek, ifjúságsegítők, kutatók és mindazok, akik az uniós és a szomszédos (főleg a kelet-európai) országokban élő fiatalokkal dolgoznak;

32. számolják fel a fiatalok mobilitása és szerepvállalása előtt álló akadályokat azáltal, hogy ösztönzik az idegennyelvtanulást, valamint támogatják a témakörben a minőségi tájékoztatást stb.;

33. a 2012. évi ifjúsági jelentésben és az azt követő uniós ifjúsági jelentésekben számoljanak be „az ifjúság és a világ” cselekvési területen elért eredményekről;

34. vizsgálják meg „Az ifjúság részvétele Európa demokratikus életében” című, 2012-ben véglegesítendő tanulmány eredményeit, különös figyelemmel arra, hogy a tanulmány milyen jelentőséggel bírhat az Unióban és a kelet-európai országokban élő fiatalok számára; osszák meg egymással a fiatalokra és részvételükre irányuló kutatások eredményeit annak érdekében, hogy bővüljenek a fiatalokkal kapcsolatos ismeretek;

35. fontolják meg, hogy az Európa Tanáccsal és más nemzetközi szervezetekkel együttműködve a jövőben is megszervezik az uniós és a kelet-európai országok között az

ifjúságpolitika területén bevált gyakorlatok cseréjét, a fiatalok részvételének és mobilitásának előmozdítása érdekében;

FELKÉRIK A TAGÁLLAMOKAT, HOGY

36. aktívan vegyenek részt a keleti partnerség multilaterális platformjaiban, főként az emberek közötti kapcsolatokkal foglalkozó 4. platformban, amelynek keretében támogatni lehetne az ifjúságpolitikai kezdeményezések kidolgozását;

37. erősítsék meg a különböző szakpolitikai területek és az érintett hatóságok közötti ágazatközi együttműködést, hogy ezzel is folytassák annak felmérését, milyen akadályok állnak az európai szomszédosságpolitika hatálya alá tartozó országokból érkező fiatalok kétirányú mobilitása előtt, például annak érdekében, hogy lehetséges megoldásokat találjanak adott esetben a kelet-európai országokból érkező fiatalok vízumhoz jutásának megkönnyítésére;

38. hasznosítsák az olyan ifjúsági információs struktúrákkal való együttműködést, mint az Eurodesk hálózat és az Európai Ifjúsági Információs és Tanácsadó Ügynökség (ERYICA), és vegyék igénybe az európai ifjúságpolitikai tudásközpontot (EKCYF), hogy ennek révén előmozdítsák a részvételi és mobilitási lehetőségeket;

FELKÉRIK A BIZOTTSÁGOT, HOGY

39. szerezzon érvényt a keleti dimenzióknak és erősítse meg azt a leendő ifjúságpolitikai uniós programokban, a többéves pénzügyi keretre irányuló tárgyalások sérelme nélkül;

40. a keleti partnerség ifjúsági programjának keretében továbbra is támogassa az EU és a keleti partnerség országai közötti együttműködést;

41. módosítsa az európai ifjúsági portált, hogy az hasznos és elérhető legyen valamennyi fiatal, így az uniós és a kelet-európai országokban élők számára;

42. fontolja meg, hogy saját hatáskörén belül továbbfejleszti az európai „Mozgásban az ifjúság” kártyára vonatkozó kezdeményezést úgy, hogy a fiatalok Európa valamennyi részéből – így a kelet-európai országokból is – részt vehessenek benne.

MELLÉKLET

Politikai háttér

- A Tanács 2004. december 13-i 2004/114/EK irányelve a harmadik országok állampolgárai tanulmányok folytatása, diákcseré, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazásának feltételeiről
  - A Tanács 2009. november 27-i 2010/37/EK határozata az aktív polgárságot előmozdító önkéntes tevékenységek európai évéről (2011)
  - Az Európai Parlament és a Tanács 2006. november 15-i 1719/2006/EK határozata a 2007 és 2013 közötti időszakra a „Cselekvő ifjúság” program létrehozásáról
  - Az Európai Tanács 2011. június 23–24-i következtetései (EUCO 23/11)
  - A Tanács 2009. november 27-i állásfoglalása az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretéről (2010–2018) (HL C 311., 2009.12.19.)
  - A Tanács 2008. november 18-i 14825/08 ajánlása a fiatal önkéntesek európai mobilitásáról
  - A Tanács 2010. november 19-i következtetései a „Mozgásban az ifjúság” kezdeményezéséről – a fiatalok előtt álló kihívásokra vonatkozó integrált megközelítés (2010/C 326/05)
  - A Tanács 2011. június 28-i ajánlása – Mozgásban az ifjúság – a fiatalok tanulási célú mobilitásának ösztönzése (2011/C 199/01)
  - A Tanács 2011. május 19-i állásfoglalása a fiatalok Európa demokratikus életében való részvétele új és hatékony formáinak ösztönzéséről (2011/C 169/01)
  - A Bizottság közleménye – „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” (COM(2010) 2020)
  - Az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és az Európai Bizottság közös közleménye – „Az átalakuló szomszédság új megközelítése – Az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata” (COM(2011) 303)
  - A Bizottság 2008. december 3-i közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – „Keleti partnerség” (COM(2008) 823)
  - Közös közlemény az Európai Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: „Partnerség a demokráciáért és a közös jóléért a dél-mediterrán térséggel” (COM(2011) 200)
-

A Tanács következtetései a gyermekek védelméről a digitális világban

(2011/C 372/04)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

EMLÉKEZTETVE a kérdés ezen következtetések mellékletében szereplő politikai hátterére,

ÉRDEKLŐDÉSSEL FOGADJA

— a kiskorúak és az emberi méltóság védelmére vonatkozó 1998. szeptember 24-i tanácsi ajánlás⁽¹⁾, valamint az európai audiovizuális és online információs szolgáltatási ipar versenyképességével összefüggésben a kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról szóló, 2006. december 20-i európai parlamenti és tanácsi ajánlás⁽²⁾ alkalmazásáról szóló, A GYERMEKEK VÉDELME A DIGITÁLIS VILÁGBAN című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági jelentést⁽³⁾ és különösen azt, hogy a jelentés foglalkozik a kiskorúaknak az online és digitális médiában való védelmére vonatkozó aktuális kihívásokkal,

TUDOMÁSUL VESZI:

— az európai összekapcsolódási eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatot⁽⁴⁾,

HANGSÚLYOZZA, HOGY

1. az audiovizuális média és az internet kínálta lehetőségek lehető legteljesebb kihasználása érdekében a kiskorúak számára szükséges a biztonságos médiakörnyezet, amelynek az emberi méltóságra, a biztonságra és a magánélet tiszteltetésére vonatkozó elveken kell alapulnia;
2. a médiaműveltség és a tudatosságnövelés fontos eszközök, amelyekkel jelentős mértékben fejleszthető a gyermekek, a szülők és a tanárok digitális jártassága, valamint az audiovizuális és online tartalommal szembeni kritikus szemléletük; tekintettel azonban a digitális környezetben végbemenő gyors változásokra, fontos fokozni az ebben a tekintetben tett erőfeszítéseket;
3. az olyan illegális online tartalommal szembeni intézkedések esetében mint például a gyermekpornográfia, eltérő megközelítést kell alkalmazni attól, amelyet azon intézkedések esetében alkalmaznak, amelyek célja annak megakadályozása, hogy kiskorúak kapcsolatba kerüljenek káros online tartalommal;

4. fontos, hogy a tagállamok, a Bizottság, az audiovizuális ágazat és az online szolgáltatók tisztában legyenek mind a kiskorúak védelmét érintő új kihívásokkal, mind a kiskorúak megnövekedett online aktivitásával, amelyek az audiovizuális és online információs szolgáltatások terén végbemenő fejlődéssel kapcsolatosak, és ismerjék azokat a meglévő eszközöket is, amelyekkel választ adhatnak e kihívásokra;

5. noha a tagállamok aktívan előmozdítanak olyan intézkedéseket, amelyek a kiskorúak jobb védelmét és megnövekedett online aktivitását célozzák, továbbra is aggasztó, hogy a médiaműveltség és a védelem elért szintje általában véve nem elégséges, és hogy egyes intézkedések nem folyamatosak;

ELISMERI, HOGY

1. noha a média függetlenségét tiszteletben kell tartani, a médiaágazat döntő szerepet játszik a tudatosság növelésében, valamint a kiskorúak védelmében és online aktivitásuk fokozásában a digitális világban;
2. a tagállamok eltérő megközelítéseket alkalmaznak a kiskorúak védelmére és a médiaiparra vonatkozó bevált gyakorlatok és előírások kidolgozásának előmozdítására, amelynek terén az önszabályozás és a társszabályozás csupán kettő a sok lehetséges megoldás közül;
3. a műszaki rendszerek (például a szűrés, az életkor-ellenőrző rendszerek, a szülői felügyeleti eszközök) használata, noha önmagában véve nem tekinthető megoldásnak, megfelelő eszköz lehet annak biztosítására, hogy a kiskorúak csak az életkoruknak megfelelő tartalmakhoz férjenek hozzá, feltéve, hogy az említett rendszereket hatékonyan alkalmazzák;
4. bebizonyosodott, hogy a tudatosságnövelés és a médiaműveltség fontos eszközök, amelyek révén fejleszthető a gyermekek azon képessége, hogy megbirkózzanak azokkal a potenciális kockázatokkal, amelyekkel a digitális világban találkoznak;
5. a „Biztonságosabb internet” program és az annak keretében finanszírozott projektek, így az „EU Kids Online”⁽⁵⁾ vagy az INSAFE⁽⁶⁾ projekt értékesnek bizonyultak a tudatosságnövelés és a kutatás szempontjából;
6. a közösségi hálózatépítő oldalak egyre népszerűbbek a kiskorúak körében, és komoly lehetőségeket rejtenek magukban magánéleti és oktatási összefüggésben, ugyanakkor potenciális kockázatot is jelentenek;

⁽¹⁾ HL L 270., 1998.10.7., 48. o.

⁽²⁾ HL L 378., 2006.12.27., 72. o.

⁽³⁾ 14268/11 + ADD 1 – COM(2011) 556 végleges, SEC(2011) 1043 végleges.

⁽⁴⁾ COM(2011) 665.

⁽⁵⁾ www.eukidsonline.net

⁽⁶⁾ European network of Awareness Centres (Tudatosságnövelő Központok Európai Hálózata) (www.saferinternet.org).

7. elsősorban a szolgáltatók és a tartalomszolgáltatók önkéntes kötelezettségvállalásai révén megszülettek az illegális tartalmak tiltását és a káros tartalmak kiküszöbölését célzó intézkedések, és sikeres módszerek bizonyultak arra, hogy javítsuk a kiskorúak biztonságát a digitális világban;
8. az illegális tartalmak bejelentési pontjainak (forróvonalak ⁽¹⁾) létrehozása elősegítheti az ilyen tartalmak feltárását és üldözését, és képessé teheti a felhasználókat az ilyen internetes tartalmak bejelentésére;
9. az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv tartalmaz a kiskorúak védelmére vonatkozó rendelkezéseket, mind a lineáris, mind a nem lineáris audiovizuális médiaszolgáltatásokkal kapcsolatban;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁS SZABADSÁGÁNAK KELLŐ TISZTELETBEN TARTÁSÁVAL:

1. folytassák a kiskorúak védelmére irányuló munkát azáltal, hogy ösztönzik a gyermekekre, a szülőkre, a tanárookra és a gyermekekkel foglalkozó más személyekre kiterjedő tudatosság-növelő kampányok széles körű alkalmazását, továbbá azáltal, hogy fokozzák az online biztonsággal és médiaműveltséggel kapcsolatos oktatás koherenciáját az iskolákban, valamint a kisgyermekkorú nevelést és gondozást biztosító intézményekben;
2. ösztönözzék az online médiatartalom szolgáltatóit, az internetszolgáltatókat, a közösségi hálózatépítő oldalakat és az online vitafórumokat arra, hogy szolgáltatásaik kialakításánál teljes mértékben vegyék figyelembe a kiskorúak védelmét, továbbá arra, hogy dolgozzák ki és tartsák tiszteletben a vonatkozó magatartási kódexeket;
3. ösztönözzék a kiskorúaknak szánt színvonalas és megfelelő tartalmak fejlesztését és minősítését, valamint az azokhoz való hozzáférést;
4. ösztönözzék a kiskorúak védelmét szolgáló, megfelelő technológiai eszközök (pl. erre a célra kifejlesztett keresőprogramok, szülői felügyeleti eszközök) használatát, és biztosítsák, hogy ezen eszközök széles körben rendelkezésre álljanak és felhasználóbarátak legyenek;
5. kísérik figyelemmel az illegális és káros tartalmak elleni küzdelmet célzó meglévő intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák azok hatékonyságát;
6. ösztönözzék az önszabályozó besorolási rendszerek (mint például a PEGI és a PEGI online) szélesebb körű és gyakoribb alkalmazását az online és offline videojátékokra, és a korhatár-besorolások következetesebb alkalmazását a kiskorúak esetében az online és offline videojátékok „korhatár alatti” értékesítésének megelőzése érdekében;
7. fokozzák az együttműködést a más tagállamokból és a nem uniós országokból származó illegális és káros internetes tartalmak tekintetében, például a harmadik országokkal kötött megállapodások révén az illegális tartalmak esetében, illetve a legjobb gyakorlatok cseréje révén a káros tartalmak esetében;
8. 2013-ig folytassák az illegális tartalmak bejelentésére szolgáló forróvonal-hálózat kiépítését ⁽²⁾, javítsák a forróvonalak hatékonyságát (például a bűnüldöző szervekkel való kapcsolattartásra vonatkozó legjobb gyakorlatok cseréjének támogatásával), fokozzák ismertségüket, és tegyék könnyebben hozzáférhetővé az internetfelhasználók számára, továbbá szorosan kísérik figyelemmel azokat;

ARRA ÖSZTÖNZI AZ ÉRDEKELT FELEKET, HOGY:

1. fokozottan vonják be a felhasználókat és – adott esetben – a hatóságokat az audiovizuális ágazat és az internetszolgáltatók önszabályozási intézkedéseinek (magatartási kódexek) előkészítésének vagy felülvizsgálatának folyamatába és ezen intézkedések nyomon követésébe;
2. tartsák be az olyan iránymutatásokat, mint a „Biztonságosabb közösségi hálózatépítési elveket az EU-nak!”, következetesen hajtsák végre azokat, és kísérik figyelemmel végrehajtásukat, továbbá biztosítsák, hogy a kiskorúak biztonsága érdekében szélesebb körben alkalmazzák a magánéletet védő alapértelmezett beállításokat a közösségi hálózatépítő oldalakon regisztráló kiskorúakra;
3. fejlesszék tovább és valósítsák meg az olyan önszabályozási rendszereket, amelyek teljes mértékben figyelembe veszik a kiskorúak védelmét a szolgáltatások és a felhasználók rendelkezésére bocsátott eszközök kialakításánál, továbbá dolgozzanak ki, fogadjanak el és hajtsanak végre a kiskorúak védelmét szolgáló magatartási kódexeket;
4. dolgozzanak ki a kiskorúaknak árusított videojátékokra vonatkozó páneurópai magatartási kódexet, amely teljes mértékben tiszteletben tartja a szóban forgó területre vonatkozó nemzeti szabályokat;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. a területen folyamatban lévő (főként a „Biztonságosabb internet” programon keresztüli) finanszírozásra és intézkedésekre alapozva hozza létre európai szinten a források és eszközök megosztásához szükséges infrastruktúrát és szolgáltatásokat, hogy védjük a kiskorúakat, és biztosítsuk, hogy a gyermekek, a szülők, a tanárok és más gondozók biztonságosan és felelősségteljesen használhassák az internetet és az új technológiákat;
2. vegye fontolóra annak lehetőségét, hogy párbeszédet indítson az érdekelt felekkel és a tagállamokkal arról, hogy milyen intézkedések kövessék az e területre vonatkozó 1998. és 2006. évi ajánlások alkalmazásáról szóló bizottsági jelentést;
3. a kiskorúak védelmével kapcsolatos és különösen az online médiát érintő jövőbeli kezdeményezések során aknázza ki a kiskorúak védelméről szóló 1998. és 2006. évi ajánlások alkalmazásáról szóló bizottsági jelentés megállapításait;

⁽¹⁾ Például az INHOPE (International Association of Internet Hotlines – az internetes forróvonal-szolgáltatók nemzetközi szövetsége).

⁽²⁾ Az európai digitális menetrend 40. intézkedése.

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL:

1. adott esetben megfelelő pénzügyi és emberi erőforrás biztosításával, valamint a személyzet képzésével támogassák a bűnüldöző hatóságokat abban, hogy javítsák a gyermekpornográfiát tartalmazó vagy azt terjesztő weboldalak azonosítására, bejelentésére és eltávolítására vonatkozó eljárásokat ⁽¹⁾;
2. törekedjenek arra, hogy felmérések és kutatások révén jobban átlássák az online és digitális média, köztük a videojátékok használatának a gyermekekre gyakorolt pozitív és negatív hatásait;
3. ösztönözzék az online biztonsággal kapcsolatos tudatosság-növelést és oktatást az iskolákban, valamint a kisgyermekkorú nevelést és gondozást biztosító intézményekben;
4. ösztönözzék a médiaműveltséget és az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciát, a digitális kompetenciát ⁽²⁾, mind az iskolákon belül, mind pedig azokon kívül;
5. a köz- és magánszféra közötti partnerségek keretében, valamint a médiaműveltséggel kapcsolatos tevékenységek előmozdítása révén tegyék naprakésszé a gyermekeknek nyújtott minőségi online tartalomról szóló iránymutatásokra vonatkozó munkát, és erősítsék meg az iránymutatások végrehajtását;
6. ösztönözzék, hogy európai szinten nagyobb legyen az összhang a tagállamok által használt korhatár-besorolási és tartalomosztályozási rendszerek között, ugyanakkor tegyék lehetővé a kulturális alapokon nyugvó különbségeket a tagállamok között.

⁽¹⁾ Lásd a gyermekek szexuális bántalmazása és szexuális kizsákmányolása, valamint a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB kerethatározat felváltásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslatot (PE-CONS 51/11).

⁽²⁾ Lásd az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2006. december 18-i 2006/962/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlást.

MELLÉKLET

Politikai környezet

E következtetések elfogadásakor a Tanács különösen az alábbiakra emlékeztet:

- „Az európai digitális menetrend” című 2010. május 19-i bizottsági közlemény ⁽¹⁾, amely kiemeli, hogy „a védelem megerősítése a digitális társadalom közös felelőssége, melyből – belföldön és világszerte egyaránt – ki kell venniük a részüket mind az egyéneknek, mind a magán- és állami szervezeteknek”, valamint az európai digitális menetrendről szóló 2010. május 31-i tanácsi következtetések ⁽²⁾,
- a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾,
- a fogyasztóknak – különösen a kiskorúaknak – a videojátékok használata tekintetében történő védelméről szóló 2008. április 22-i bizottsági közlemény ⁽⁴⁾,
- az internetet és egyéb kommunikációs technológiákat használó gyermekek védelmére irányuló többéves közösségi program létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1351/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁵⁾,
- a digitális környezethez igazodó médiaműveltségről szóló 2009. november 27-i tanácsi következtetések ⁽⁶⁾, amelyekben a Tanács válaszol az egy versenyképesebb audiovizuális és tartalomipar, továbbá egy befogadó tudásalapú társadalom érdekében a digitális környezethez igazodó médiaműveltségről szóló 2009. augusztus 20-i bizottsági ajánlásra ⁽⁷⁾,
- a digitális környezethez igazodó médiaműveltség európai megközelítéséről szóló 2008. május 22-i tanácsi következtetések ⁽⁸⁾,
- „A digitális környezethez igazodó médiaműveltség európai megközelítése” című 2007. december 20-i bizottsági közlemény ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ 9981/1/10 – COM(2010) 245 végleges/2.

⁽²⁾ 10130/10.

⁽³⁾ HL L 95., 2010.4.15., 1. o.

⁽⁴⁾ 8805/08 – COM(2008) 207 végleges.

⁽⁵⁾ HL L 348., 2008.12.24., 118. o.

⁽⁶⁾ HL C 301., 2009.12.11., 12. o.

⁽⁷⁾ HL L 227., 2009.8.29., 9. o.

⁽⁸⁾ HL L 140., 2008.6.6., 8. o.

⁽⁹⁾ COM(2007) 833 végleges.

A Tanács következtetései a kulturális és a kreatív kompetenciákról és Európa szellemi tőkéjének építésében betöltött szerepükről

(2011/C 372/05)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

EMLÉKEZTETVE:

- az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2006. december 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾,
- az interkulturális kompetenciákról szóló, 2008. május 22-i tanácsi következtetésekre ⁽²⁾,
- az „Egy új, kreatív generáció ösztönzéséről: a gyermekek és fiatalok kreativitásának és innovációs képességeinek a kulturális kifejezőmódok és a kultúrához való hozzáférés révén való fejlesztése” című, 2009. november 27-i tanácsi következtetésekre ⁽³⁾,
- a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2010. október 21-i tanácsi határozatra ⁽⁴⁾, különösen a 8. iránymutatásra,
- „Az Európa 2020 stratégia Innovatív Unió elnevezésű kiemelt kezdeményezése: Európa átalakulásának felgyorsítása az innováció révén gyorsan változó világunkban” című tanácsi következtetésekre (2010) ⁽⁵⁾,
- a korai iskolaelhagyás csökkentését célzó szakpolitikákról szóló 2011. június 28-i tanácsi ajánlásra ⁽⁶⁾,
- a kultúrának az Európa 2020 stratégia végrehajtásához való hozzájárulásáról szóló tanácsi következtetésekre (2011) ⁽⁷⁾,
- az e következtetések I. mellékletében foglalt további politikai háttérre, valamint a 2011. július 18–20-án Varsóban megrendezett „Kulturális kompetenciák” című konferencián ismertetett legjobb gyakorlatokra és tényekre ⁽⁸⁾,

ÚGY VÉLI, HOGY:

a kulturális és kreatív kompetenciák magukban foglalják a kulturális érzékenység és kifejezőkészség kulcskompetenciáját ⁽⁹⁾, továbbá az interkulturális kompetenciákat ⁽¹⁰⁾;

HANGSÚLYOZZA, HOGY:

- a kulturális és kreatív kompetenciák magukban foglalják a kultúra megszerzésének, használatának és megváltoztatásának képességét, és ezért létfontosságúak a sokszínű európai kultúrák virágzásához, valamint gazdagságuk megőrzéséhez és védelméhez,
- a kulturális érzékenység és kifejezőkészség mint kulcskompetencia nagy jelentőséggel bír az egész életen át tartó tanulás szempontjából, és fontos transzverzális kompetenciaként létfontosságú szerepet játszik az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges egyéb kulcskompetenciák elsajátításában,
- a kulturális és kreatív kompetenciákat a tagállamokban különböző programok és kezdeményezések támogatják, amelyek többféle szakpolitika céljainak eléréséhez is hozzájárulnak,
- az ágazatközi együttműködés megerősítéséhez azonban kedvezőbb keretfeltételeket kell teremteni az egyre hatékonyabb kreatív partnerségek kialakításához ⁽¹¹⁾;

EGYETÉRT AZZAL, HOGY a kulturális és kreatív kompetenciák a kreativitás és az innováció alapját képezik, az innováció pedig lendületet ad az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésnek. Ez annak tulajdonítható, hogy e kompetenciák hozzájárulhatnak:

- Európa szellemi tőkéjének építéséhez ⁽¹²⁾, amelyet egyre inkább az európai növekedés és versenyképesség egyik új forrásaként ismernek el,

⁽⁹⁾ Annak elismerése, hogy az elképzelések, élmények és érzések különböző művészeti ágakon, így a zenén, az előadóművészetben, az irodalmon és a képzőművészetben keresztül kreatív kifejezése fontos szerepet tölthet be. Az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló 2006/962/EK ajánlás ismerteti továbbá az ehhez a kompetenciához kapcsolódó elengedhetetlen ismereteket, készségeket és szemléletmódokat.

⁽¹⁰⁾ „Az interkulturális kompetenciák szempontjából különösen fontos ismeretek, készségek és szemléletmódok az alábbi kulcskompetenciákhoz kapcsolódnak: az idegen nyelveken folytatott kommunikáció, a szociális és állampolgári kompetenciák, a kulturális érzékenység és kifejezőkészség.” (A Tanács 2008. május 22-i következtetései az interkulturális kompetenciákról).

⁽¹¹⁾ „A kultúra és az olyan ágazatok közötti »kreatív partnerségek«, mint például az oktatás és képzés, az üzleti világ, a kutatás vagy a közzsféra, lehetővé teszik a kreatív kompetenciáknak a kulturális ágazatból más ágazatok számára történő átadását.” (Forrás: A Tanács következtetései a 2011–2014-es időszakra szóló kulturális munkatervről.)

⁽¹²⁾ A szellemi tőkét az egyének, vállalkozások, közösségek, régiók és intézmények alkotta immateriális javak összességévé lehet meghatározni, amely – megfelelő felhasználása esetén – az ország jelenlegi és jövőbeli jólétének forrásává válhat. A szellemi tőke összetevői a szociális, a humán, a kapcsolati és a strukturális tőke.

⁽¹⁾ HL L 394., 2006.12.30., 10. o.

⁽²⁾ HL C 141., 2008.6.7., 14. o.

⁽³⁾ HL C 301., 2009.12.11., 9. o.

⁽⁴⁾ HL L 308., 2010.11.24., 46. o.

⁽⁵⁾ 17165/10.

⁽⁶⁾ HL C 191., 2011.7.1., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 175., 2011.6.15., 1. o.

⁽⁸⁾ <http://competencesinculture.pl/en/>

- az innováció valamennyi formájához, főként a nem technológiai és a társadalmi innovációhoz ⁽¹⁾, mégpedig a termelésre és a keresletre, továbbá az innovatív termékek és szolgáltatások tervezésére, gyártására és piaci sikerére gyakorolt hatásuk miatt,
- a kulturális és kreatív ágazatok fejlődéséhez – és azok más területekre tett hatásainak maximalizálásához –, hiszen a kulturális és kreatív kompetenciák szerves részei a művészek, az alkotók, valamint a közönség és a fogyasztók kompetenciáinak,
- az oktatáshoz, a képzéshez és többek között a magas szintű képzettséget és szociális készségeket igénylő pályákra való felkészítéshez, az élet minden releváns szakaszában való foglalkoztathatóságához, továbbá a vállalatok eredményes működéséhez és fejlődéséhez,
- a végzettségi szintek javulásához összességükben, a korai iskolaelhagyás csökkenéséhez, valamint a társadalmi befogadással kapcsolatos kilátások javulásához, tekintve, hogy fontos motivációs és szocializációs hatásokkal rendelkeznek, valamint lehetővé teszik, hogy a tanulók felfedezzék és kibontakoztassák a bennük rejlő tehetségeket,
- a kisgyermekkorai neveléssel és gondozással kapcsolatos szakpolitikák céljainak elérése,
- a társadalmi kohézió és a különböző célcsoportok befogadásának erősítése,
- olyan szemléletmódok kialakítása, amelyek pozitív hatást gyakorolnak a társadalmi és a szakmai életre, javítják az életminőséget és a társadalmi befogadással kapcsolatos kilátásokat, továbbá előmozdítják a fenntartható életmódokat,
- a legmegfelelőbb szinteken hozzanak intézkedéseket a kulturális és kreatív kompetenciák fejlesztését célzó kreatív partnerségek létrejöttének érdekében,
- kezeljék a társadalmi és gazdasági fejlődéssel kapcsolatos kérdéseket azáltal, hogy alaposabban megvizsgálják a kulturális és oktatási szervek, valamint nem kormányzati szervezetek által létrehozott hosszú távú programokban – ideértve az oktatási kísérleti keretprogramokat is – alkalmazott módszertanokat, amelyek célja, hogy vonzóbbá tegyék az iskolákat, és növeljék a tanulók motivációját;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

- növeljék a releváns intézkedések ismertségét és elismerését, továbbá a szakpolitikai döntéshozók, a kulturális és oktatási szervek, vállalkozások és nem kormányzati szervezetek körében nemzeti, regionális és helyi szinten terjesszék a legjobb gyakorlatokat azzal a szereppel kapcsolatban, amelyet a kulturális és kreatív kompetenciák – különösen a kulturális érzékenység és kifejezőkészség mint kulcskompetencia – fejlesztése játszhat, különösen az alábbiak tekintetében:
  - az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges egyéb kulcskompetenciák elsajátítása,
  - a korai iskolaelhagyók számának csökkentése,
  - a foglalkoztathatóság és a termelékenység növelése az egész életen át tartó tanulás perspektívájában,
  - az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerére („Oktatás és képzés 2020”) vonatkozóan kitérő célok, különösen a 4. stratégiai célkitűzés ⁽²⁾ teljesítése,
  - a kreativitás és az innováció – különösen a nem technológiai innováció – előmozdítása,
  - eredményes ifjúságpolitikák kialakítása,

⁽¹⁾ „A társadalmi innováció arról szól, hogy a jótékonyági szervezetek, egyesületek és társadalmi vállalkozások találmányosságát példaként követve új utakat találunk az olyan szociális igények kielégítésére, amelyeket a piac vagy a közszféra nem megfelelően elégít ki. Ugyanez a találmányosság szolgálhat a magatartásformák olyan irányú megváltozásának előidézésére, amely szükséges ahhoz, hogy megbirkózzunk a társadalom egészét érintő jelentős kihívásokkal.” (Forrás: Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése – Innovatív Unió című bizottsági közlemény.)

⁽²⁾ 4. stratégiai célkitűzés: az innováció és a kreativitás – a vállalkozói készségeket is beleértve – fejlesztése az oktatás és a képzés minden szintjén.

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

a jelenlegi és jövőbeli intézkedései és programjai végrehajtása során, valamint a jövőbeli többéves pénzügyi keretről folytatott megbeszélések befolyásolása nélkül:

- támogassa a kulturális és kreatív kompetenciák előmozdítását célzó kreatív partnerségeket,
- vegye figyelembe a kulturális és kreatív ágazatokban tevékenykedő kis- és mikrovállalkozások támogatásának fontosságát és az ezzel kapcsolatos sajátos szükségleteket, különösen az újonnan létesült és a fiatal vállalkozók által vezetett vállalkozások esetében,
- támogassa nagyobb mértékben a művészek, a tanárok, az ifjúságsegítők, az ifjúsági vezetők és az önkéntesek határon átnyúló, a kultúra és az oktatás közötti együttműködés kialakítását célzó képzését (ideértve a képzést nyújtók képzését is) és mobilitását,
- rendszeresen nyújtson tájékoztatást azokról a kutatásokról és tanulmányokról, amelyeket az uniós kutatási és innovációs programok keretében folytatnak a kultúra területén zajló európai együttműködéssel kapcsolatban,
- az „Innovatív Unió” elnevezésű kiemelt kezdeményezés végrehajtása során – beleértve az előremutató tevékenységekkel foglalkozó európai fórumot is –, vegye figyelembe a kulturális és kreatív kompetenciákat mint a jelenlegi társadalmi kihívások, Európa szellemi tőkájének építése és a társadalmi innováció egyik elemét,

— működjön együtt a tagállamokkal annak megvizsgálása érdekében, hogyan lehetne javítani az oktatásra vonatkozó meglévő mutatókon, különös figyelmet fordítva a kreativitás, az innováció és a vállalkozói készségek területére ⁽¹⁾,

annak érdekében, hogy elősegítse a kulturális és kreatív kompetenciák fejlesztését, és fokozza azok pozitív hatását;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL és a jövőbeli többéves pénzügyi keretről folytatott megbeszélések befolyásolása nélkül:

— nagyobb mértékben vegyék figyelembe és ismerjék el a kulturális érzékenységben és kifejezőképességben rejlő potenciált az egész életen át tartó tanulás, az ifjúságpolitikák és az ifjúsággal kapcsolatos programok tekintetében, ideértve azt is, hogy tegyenek többet a nem formális és informális tanulás keretében szerzett kompetenciák elismeréséért,

— a harmadik országokkal való – főként a fiatalokat célzó programokkal kapcsolatos – együttműködésük keretén belül tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget az interkulturális tanulásnak és a kreatív partnerségeknek,

— aknázzák ki teljes mértékben a meglévő információs hálózatokat annak érdekében, hogy jobb tájékoztatást nyújtsanak a fiatalok kulturális és kreatív kompetenciáit fejlesztő sikeres tevékenységekről,

— ismerjék el a kulturális és kreatív kompetenciák hozzájárulását mint a fenntartható munkahelyek és a társadalmi innováció alapját annak érdekében, hogy teljes mértékben ki lehessen használni az „Innovatív Unió” elnevezésű kiemelt kezdeményezés és az Európai Szociális Alap kínálta lehetőségeket,

— adott esetben erősítsék tovább a kulturális infrastruktúrát ⁽²⁾ az abba történő beruházás révén, többek között az Európai Regionális Fejlesztési Alapon keresztül,

— végezzenek több kutatást annak megvizsgálása céljából, hogy a kulturális és kreatív kompetenciák milyen potenciállal és tényleges hatásokkal rendelkeznek a „Felkéri a tagállamokat, hogy” szövegrészt követő első pontban említett szakpolitikai kérdések tekintetében,

— gondoskodjanak arról, hogy a kultúra és az oktatás területén tevékeny szakértői csoportok és más, köztük a nyitott koordinációs módszerrel foglalkozó szakértői csoportok meghozzák az e következtetések II. mellékletében felvázolt intézkedéseket,

— működjenek közre a nyitott koordinációs módszerrel foglalkozó csoportok által a 2012-es ifjúsági jelentés keretében benyújtandó, az uniós ifjúsági stratégia első hároméves munkaciklusa során elért eredményekről szóló értékelés elkészítésében, majd a kreativitás és kultúra cselekvési területet érintő, kapcsolódó jelentések elkészítésében is,

— folytassanak információcserét e tanácsi következtetések tényleges hatásairól, többek között a 2011–2014-es időszakra szóló kulturális munkaterv eredményeit értékelő zárójelentés keretében.

⁽¹⁾ Lásd az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről szóló, 2009. május 12-i tanácsi következtetések 6. oldalának 4. pontját.

⁽²⁾ A kulturális infrastruktúra – fizikai és digitális dimenziójában – a kultúrában való részvétel és a kulturális tevékenységek anyagi alapja. A kulturális infrastruktúra körébe tartoznak például a képtárak, múzeumok, színházak, művelődési központok, könyvtárak és többfunkciós terek, valamint a digitális környezetben ezek virtuális megfelelői.

I. MELLÉKLET

További politikai háttér:

- A Tanács 2009. május 12-i következtetési az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) ⁽¹⁾,
- A Tanács 2010. július 13-i ajánlása a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról ⁽²⁾, különösen a 4. iránymutatás,
- A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések a 2011–2014-es időszakra szóló kulturális munkatervről ⁽³⁾,
- A Tanács 2010. november 19-i következtetési a fiatalok kultúrához való hozzáféréséről ⁽⁴⁾,
- A Tanács 2008. november 21-i állásfoglalása az európai többnyelvűségi stratégiáról ⁽⁵⁾,
- A Tanács 2009. május 12-i következtetési a kultúráról mint a kreativitás és az innováció ösztönzőjéről ⁽⁶⁾,
- A Tanács 2009. november 27-i állásfoglalása az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretéről (2010–2018) ⁽⁷⁾,
- A kultúra és az oktatás közötti szinergiákkal és különösen a művészeti oktatással kapcsolatos nyitott koordinációs módszerrel foglalkozó munkacsoport zárójelentése ⁽⁸⁾,
- A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése: Innovatív Unió ⁽⁹⁾,
- A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Új készségek és munkahelyek menetrendje: Európa hozzájárulása a teljes foglalkoztatottséghez ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽²⁾ HL L 191., 2010.7.23., 28. o.

⁽³⁾ HL C 325., 2010.12.2., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 326., 2010.12.3., 2. o.

⁽⁵⁾ HL C 320., 2008.12.16., 1. o.

⁽⁶⁾ 8749/1/09 REV 1.

⁽⁷⁾ HL C 311., 2009.12.19., 1. o.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/culture/key-documents/doc/MOCedu_final_report_en.pdf

⁽⁹⁾ 14035/10.

⁽¹⁰⁾ 17066/1/10 REV 1.

II. MELLÉKLET

A szakértői csoportok, többek között a nyitott koordinációs módszerrel (OMC) foglalkozó szakértői csoportok tekintetében meghozandó konkrét intézkedések:

- a nyitott koordinációs módszerrel (OMC), azon belül is a kreatív partnerségek ⁽¹⁾ előmozdításával foglalkozó jövőbeli szakértői csoport vegye figyelembe, hogy a kreatív partnerségek célja a kulturális érzékenység és kifejezőképesség javítása, és hogy ezek hozzájáruljanak az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keretrendszer sikeres megvalósításához,
- a nyitott koordinációs módszerrel (OMC), azon belül is a kulturális érzékenység és kifejezőképesség kulcskompetenciájának fejlesztésével foglalkozó jövőbeli szakértői ⁽²⁾ csoport vegye figyelembe ezeket a következtetéseket azon kérdések megtárgyalása során, amelyek az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges egyéb kulcskompetenciák elsajátítására és a korai iskolaelhagyók számának csökkentésére vonatkoznak,
- mindkét fent említett szakértői csoport ossza meg a munkája eredményét egyéb ágazatok vonatkozó szakértői csoportjaival, így például az informális tanulás elismerésével, a tanulás elsajátításával és a kreativitással kapcsolatos kompetenciákkal, az állampolgári készségekkel és az aktív polgári szerepvállalással, a médiaműveltséggel, az IKT oktatásbeli felhasználásával, a vállalkozói ismeretek oktatásával, valamint a korai iskolaelhagyás kérdésével foglalkozó csoportokkal is, továbbá az ülésekről készült jegyzőkönyvek cseréje, valamint a munkacsoportok elnökeinek együttes ülései révén a lehető legnagyobb mértékben működjenek együtt velük,
- valamennyi szakértői csoport legyen aktív csatornája a legjobb gyakorlatok és a tagállami, illetve uniós szinten végzett releváns kutatások során született eredmények terjesztésének.

⁽¹⁾ Kulturális munkaterv a 2011–2014-es időszakra, C. prioritás.

⁽²⁾ Kulturális munkaterv a 2011–2014-es időszakra, A. prioritás.

A Tanács következtetései a sportban vállalt önkéntes tevékenységeknek az aktív polgári szerepvállalás előmozdításában betöltött szerepéről

(2011/C 372/06)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

EMLÉKEZTETVE

- a sport fiatalok számára jelentett társadalmi értékéről szóló, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2003. május 5-én elfogadott együttes nyilatkozatra ⁽¹⁾,
- az aktív polgárságot előmozdító önkéntes tevékenységek európai évről (2011) szóló, 2009. november 27-i 2010/37/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾, amely a következő célkitűzéseket hangsúlyozza:
  - az önkéntességet támogató és elősegítő környezet kialakítása az EU-ban,
  - az önkéntes szervezetek megerősítése és az önkéntes tevékenységek minőségének javítása,
  - az önkéntes tevékenységek jutalmazása és elismerése,
  - az önkéntesség értékének és fontosságának tudatosítása,
- a sportról mint az aktív társadalmi befogadás eszközéről és ösztönzőjéről szóló, 2010. november 18-i tanácsi következtetésekre ⁽³⁾,
- a sport európai dimenziójának fejlesztéséről szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának szóló bizottsági közleményre ⁽⁴⁾ és az „Önkéntesség az Európai Unióban” című 2010. évi tanulmányra, amelyek alátámasztják, hogy a sportban vállalt önkéntességnek nagyon sokféle formája van jelen az EU területén és kiemelten foglalkoznak e terület jogi szabályozásával és finanszírozási forrásaival, valamint felhívják a figyelmet az önkéntesek képzésének szükségességére,
- az önkéntességnek az EU szakpolitikáiban betöltött szerepéről és a határokon átnyúló tevékenységeknek az EU-ban történő elismeréséről és ösztönzéséről szóló, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának szóló bizottsági közleményre ⁽⁵⁾,

- a sportra vonatkozó uniós munkatervről (2011–2014) szóló, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2011. május 20-án elfogadott állásfoglalásra ⁽⁶⁾,
- az önkéntes tevékenységeknek a szociálpolitikában betöltött szerepéről szóló 2011. október 3-i tanácsi következtetésekre ⁽⁷⁾,
- az „Önkéntesből vezetővé válni a sportban” című, Varsóban, Lengyelországban 2011. szeptember 13–14-én rendezett szakértői konferenciára, amelyen kiemelt figyelmet fordítottak a következő kérdésekre:
  - a fő sportesemények hozadéka, öröksége és az azokkal kapcsolatos tapasztalatok, valamint az, hogy hogyan lehet mindezeket kiaknázni a sportban vállalt önkéntes tevékenységek mindennapjaiban,
  - a már meglévő önkéntes-adatbázisok felhasználásának lehetősége a mindenkori sporteseményekre való toborzáskor,
  - a sportban vállalt önkéntes tevékenységek elismerését és hitelesítését támogató intézkedések szükségessége,
  - a kölcsönös tanulást és a legjobb gyakorlatok cseréjét ösztönző intézkedések szükségessége.

TUDATÁBAN VAN ANNAK, HOGY

1. kellő tekintettel az egyes tagállamok helyzetének jellegzeteségeire, valamint az önkéntesség valamennyi formájára, az „önkéntes tevékenységek” kifejezés a bármilyen formában végzett, formális, nem formális vagy informális önkéntes tevékenységekre vonatkozik, amelyeket a személy szabad akaratából, egyéni választása és motivációja alapján, a pénzügyi haszonszerzés szándéka nélkül végez. Az önkéntes tevékenységek mind az önkénteseknek, mind a közösségeknek és a társadalom egészének a javára szolgálnak. Emellett az egyének és a szervezetek számára lehetővé teszik az emberi, társadalmi, a nemzedékek közötti vagy környezetvédelmi szükségletek és problémák kezelését is, és gyakran nonprofit szervezetet vagy közösségi alapú kezdeményezést támogatnak ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL C 134., 2003.6.7., 5. o.

⁽²⁾ HL L 17., 2010.1.22., 43. o.

⁽³⁾ HL C 326., 2010.12.3., 5. o.

⁽⁴⁾ COM(2011) 12 végleges.

⁽⁵⁾ COM(2011) 568 végleges.

⁽⁶⁾ HL C 162., 2011.6.1., 1. o.

⁽⁷⁾ 14061/1/11 REV 1.

⁽⁸⁾ Lásd a 2. lábjegyzetet.

2. az önkéntes tevékenységeket világosan el kell határolni a fizetett foglalkoztatástól, és azt semmiképpen sem helyettesíthetik ⁽¹⁾. Nem állandósíthatják a nemek közötti egyenlőtlenséget a fizetett és nem fizetett munkavégzés terén, és nem vezethetnek a munkavállalók munkaidejének csökkenéséhez, illetve a munkaerőpiac elhagyásához,
3. az önkéntes tevékenységek nem helyettesíthetik az állam általános felelősségét a gazdasági, társadalmi és kulturális jogok garantálása és biztosítása terén,
4. a jogállamiság biztosítása és az egyének integritásának maradéktalan tiszteletben tartása érdekében az önkéntes tevékenységeket a meglévő jogszabályok hatálya alá kell vonni, és azoknak maradéktalanul tiszteletben kell tartaniuk az egyetemes alapvető jogokat és szabadságokat.

TEKINTETTEL ARRA, HOGY

1. a sport a legszélesebb civil társadalmi mozgalom az Unióban. Az önkéntességen nyugvó nonprofit tevékenységek és struktúrák a tagállamok többségében alapvető szerepet játszanak a sportesemények megrendezésében,
2. a sportban vállalt önkéntes tevékenységeket a társadalmi szerepvállalás legvonzóbb és legnépszerűbb formái között tartjuk számon, egyben a sport társadalmi örökségének részét képezik. A sportesemények szervezése – ideértve mind a sportszövetségek, mind a hivatásos sportegyesületek által szervezett eseményeket –, valamint a sport területén végzett mindennapi tevékenységek az önkénteseken és az önkéntes tevékenységeken alapulnak,
3. a sportban vállalt önkéntes tevékenységek hozzájárulnak az aktív polgári szerepvállaláshoz és a különböző háttérű állampolgárok integrációjához azáltal, hogy a sport egyetemes nyelven előmozdítják egymás jobb megértését és az egymás iránti tiszteletet, egyben hozzájárulnak az Európai Unió alapértékeinek és alapelveinek, nevezetesen a szolidaritásnak, a fenntartható fejlődésnek, az emberi méltóságnak, az egyenlőségnek és a szubszidiaritásnak az érvényesüléséhez, erősítve ezáltal az európai identitást,
4. a sportban vállalt önkéntes tevékenységek új készségekkel vértetik fel az állampolgárokat, növelve ezzel többek között a foglalkoztathatóságukat, és erősítik bennük a társadalomhoz tartozás érzését, továbbá a társadalmi változás előidézői is lehetnek,
5. a sportban vállalt önkéntes tevékenységek gyarapíthatják és erősíthetik a társadalmi tőkét, mégpedig azáltal, hogy bizalom és együttműködésen alapuló társadalmi hálózatot építenek ki,
6. a sportban vállalt önkéntes tevékenységek olyan pozitív társadalmi attitűdök kialakulását támogatják, amelyek a sportolás során kialakuló értékeken alapulnak, például a következőket:
  - fair play,
  - csapatmunka,
  - kitartás,
  - felelősség,
  - vezetői készségek,
  - tolerancia,
  - mások iránt tanúsított tisztelet,
  - az akadályok leküzdésének képessége,
7. a sportágazat, a sportban vállalt önkéntes tevékenységekkel együtt mérhető és számottevő gazdasági és társadalmi értéket képvisel a nemzetgazdaságokban, valamint lehetőség rejlik benne arra, hogy az egész Európai Unióban serkentse a növekedés és a foglalkoztatás mértékét,
8. a sportban vállalt önkéntes tevékenységek fejlesztésének előmozdítása az önkéntes tevékenységek európai éve (2011) célkitűzéseinek megvalósítását szolgálja, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve (2010) céljainak folytatólagos teljesítését is, továbbá az aktív időskor európai évének (2012) célkitűzéseihez is hozzájárulást jelent,
9. a sportban vállalt önkéntes tevékenységek ösztönzőleg hathatnak a testmozgás fejlesztésére és előmozdítására minden szinten, a polgárok jólétének növelését és az életmódból fakadó betegségek előfordulásának csökkenését eredményezve,
10. a sportban vállalt önkéntes tevékenységek jelentősen hozzájárulnak a polgárok mobilitásához annak révén, hogy kompetenciákat teremtenek és elmélyítik a más tagállamok sporttal kapcsolatos tevékenységei terén szerzett tapasztalatokat, valamint fejlesztik az európai azonosságtudatot és népszerűsítik az EU értékeit annak határain túl,
11. a sportban vállalt önkéntes tevékenységek elősegíthetik az Európa 2020 stratégia átfogó célkitűzéseinek megvalósítását a mobilitás növelésével, valamint olyan tevékenységek révén, amelyek növelik a foglalkoztatást, javítják a közegészségügyet, és előmozdítják a társadalmi befogadást, az oktatást és az aktív időskort.

⁽¹⁾ A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2007. május 16-án elfogadott állásfoglalás a fiatalok önkéntes tevékenységeire vonatkozó közös célkitűzések végrehajtásáról (HL C 241., 2008.9.20., 1. o.).

A FENTIEKRE TEKINTETTEL FELKÉRI AZ EU TAGÁLLAMAIT ÉS A SPORT SZEREPLŐIT, HOGY SAJÁT HATÁSKÖRÜKBEN ELJÁRVA ÉS A SPORTSZERVEZETEK ÖNÁLLÓSÁGÁT SZEM ELŐTT TARTVA

1. teremtsenek kedvező feltételeket a sportban vállalt önkéntes tevékenységek fejlesztésére, különösen az alábbiak révén:
  - a jó gyakorlatok cseréje a tagállamok és a sportszervezetek között,
  - a sportszervezetek autonómiájának tiszteletben tartása, és megfelelő tagállami szintű támogatás biztosítása számukra,
  - annak biztosítása, hogy a sportágazat önkéntesei részesüljenek a szükséges képzésben, és biztonságban élvezhessék az önkéntesség előnyeit,
2. működjenek közre annak előmozdításában, hogy a sportágazat önkéntesei, illetve a sportban vállalt önkéntes tevékenységek pozitív megítélésben részesüljenek,
3. tartsák szem előtt, hogy a sportban vállalt önkéntes tevékenységek a kompetenciák és a készségek növelésének fontos eszközei. E cél elérése érdekében:
  - megfelelő lépéseket kell tenni a sportban vállalt önkéntes tevékenységekhez kapcsolódó, nem formális és informális tanulás révén szerzett kompetenciák és készségek azonosítása felé, és meg kell vizsgálni, hogy miképp lehetne növelni azok elismertségét és hitelességét a nemzeti képzési rendszerekben, szem előtt tartva az európai képzési keretrendszert is,
  - az intézkedések előkészítése során konzultációt kell folytatni a sport szereplőivel és az önkéntes szervezetekkel,
4. ösztönözni kell az együttműködést a közigazgatási szervek és a sportszervezetek között helyi, nemzeti és európai szinten olyan hálózatok létesítése céljából, amelyek alkalmasak az önkéntes tevékenységeket hátráltató közös problémák kezelésére,
5. elő kell mozdítani az önkéntes tevékenységeket mint a nem formális és informális tanulás egy fajtáját, amely új készségek és kompetenciák elsajátítására szolgál, valamint – a formális oktatás mellett – a sportolók kettős szakmai pályafutásának részét képezik,
6. elő kell mozdítani a sportban vállalt önkéntes tevékenységeket, például tudatosító és népszerűsítő kampányok révén, amelyek célja, hogy előmozdítsák az önkéntesek pozitív társadalmi megítélését,
7. a sporttal kapcsolatos valamennyi területen hosszú távon hasznosítani kell azt a potenciált, amely a sportesemények szervezésében résztvevő önkéntesekben rejlik,
8. fel kell tárni, hogy milyen hozzáadott értéket jelentene egy olyan jutalmazási rendszer bevezetése, amely a leginnovatívabb önkéntes projekteket díjazza a sport területén.

EZZEL ÖSSZEFÜGGÉSBEN ARRÁ BIZTATJA AZ UNIÓS TAGÁLLAMOKAT ÉS AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL ÉS A SZUBSZIDIARITÁS ELVÉVEL ÖSSZHANGBAN, VALAMINT INTÉZMÉNYI SZERKEZETÜK FIGYELEMBEVÉTELÉVEL

1. törekedjenek arra, hogy elhárítsák mindazokat a szükségtelen akadályokat, amelyek a sportban vállalt önkéntes tevékenységek fejlesztésének az útjában állnak, ideértve az indokolatlan adminisztratív terheket,
2. tanulmányozzák az önkéntes tevékenységeken nyugvó sportélet fejlődési irányát az Európai Unióban, és ennek részeként vizsgálják meg annak gazdasági és társadalmi hatásait,
3. cseréljék ki a sportban vállalt önkéntes tevékenységekkel kapcsolatos ismereteket, tapasztalatokat és legjobb gyakorlatokat,
4. mozdítsák elő, hogy a sportban vállalt önkéntes tevékenységek nagyobb súlyt kapjanak a sportra, a szociális ügyekre, az oktatásra és a foglalkoztatásra vonatkozó szakpolitikákban és stratégiákban, mind nemzeti, mind európai szinten,
5. tárják fel, hogy miképpen lehetne biztosítani, hogy a sportban vállalt önkéntes tevékenységek hozzájáruljanak az uniós alapokból támogatott projektekhez, és hozzanak létre olyan mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik a sportban vállalt önkéntes tevékenységek megfelelő értékelését,
6. adott esetben vegyék fel a sportban vállalt önkéntes tevékenységek egyes aspektusait a sportra vonatkozó uniós munkaterv alapján létrehozott különböző szakértői csoportok tevékenységei közé,
7. ösztönözzék a sportban vállalt önkéntes tevékenységeknek a köz- és a magánszervezetek és a civil társadalmi szervezetek közötti, a sport-, az egészségügyi, a kulturális, az oktatás-, az ifjúság- és a szociálpolitika terén folytatott ágazatközi együttműködésen alapuló fejlesztését, helyi, nemzeti és uniós szinten.

FELKÉRI AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY

1. fordítson különös figyelmet az önkéntes tevékenységekre és arra, hogy a nonprofit sportszervezeteknek – a többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások sérelme nélkül – hozzáférésük legyen az uniós programok következő generációjához,
2. azonosítsa a sikertényezőket, a legjobb gyakorlatokat és azokat a területeket, amelyek szorosabb együttműködést igényelnek uniós szinten, ideértve nem utolsósorban a sportban vállalt önkéntes tevékenységek fejlesztésének útjában álló akadályok elhárítását,
3. amikor új uniós jogszabályra irányuló javaslatot terjeszt be, értékelje annak a sportban vállalt önkéntes tevékenységekre gyakorolt lehetséges hatását.

A Tanács következtetései a mobilitást növelő nyelvi kompetenciákról

(2011/C 372/07)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

TEKINTETTEL

1. az Európai Tanács 2002. március 15–16-i barcelonai ülésén elfogadott következtetésekre, amelyek az alapkészségek elsajátításának további javítására, különösen legalább két idegen nyelv igen fiatal életkorban kezdődő oktatására szólítottak fel⁽¹⁾;
2. az Európai Nyelvi Kompetenciamutatóról szóló 2006. május 19-i tanácsi következtetésekre⁽²⁾, amelyek újolag megerősítették, hogy az idegen nyelvi készségek mellett, hogy elősegítik a népek közötti kölcsönös megértést, a munkaerő mobilitásának előfeltételei, és hozzájárulnak az Európai Unió gazdaságának versenyképességéhez;
3. az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló 2006. december 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra⁽³⁾, amely a tudásalapú társadalomban való személyes önmegvalósításhoz, az aktív polgári szerepvállaláshoz, a társadalmi kohézióhoz és a foglalkoztathatósághoz szükséges kulcskompetenciák között említi az idegen nyelven folytatott kommunikációt;
4. az oktatásra és képzésre vonatkozó lisszaboni célkitűzések tekintetében elért haladás nyomon követésére szolgáló mutatók és referenciaértékek összefüggő keretrendszeréről szóló 2007. május 25-i tanácsi következtetésekre⁽⁴⁾, amelyek felkérlik a Bizottságot, hogy vizsgálja tovább a nyelvi készségekkel kapcsolatos mutatók kidolgozását;
5. a fiatal önkéntesek európai mobilitásáról szóló 2008. november 20-i tanácsi ajánlásra⁽⁵⁾, amely javasolta, hogy a tagállamok fokozottan tudatosítsák a fiatalok körében az interkulturális kompetenciák és a nyelvtanulás fontosságát, hogy csökkenjenek a fiatalok határokon átnyúló mobilitása előtt álló akadályok;
6. az európai többnyelvűségi stratégiáról szóló 2008. november 21-i tanácsi állásfoglalásra⁽⁶⁾, amely felkéri a tagállamokat, hogy támogassák a többnyelvűséget, hogy ezáltal erősödjön a társadalmi kohézió, a kultúrák közötti párbeszéd és Európa építése, továbbá növekedjen az európai gazdaság versenyképessége és a személyek mobilitása és foglalkoztathatósága, valamint arra, hogy világszerte népszerűsítsék az Európai Unió nyelveit;
7. az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló 2009. május 12-i tanácsi következtetésekre⁽⁷⁾, amelyek a 2009–2011-es időszakra vonatkozó kiemelt területek között a következőket határozták meg: annak lehetővé tétele, hogy a polgárok az anyanyelvükön kívül két másik nyelven is tudjanak kommunikálni, adott esetben a nyelvoktatás előmozdítása a szakoktatásban és -képzésben, továbbá a felnőttoktatásban, valamint annak biztosítása, hogy a migránsoknak lehetőségük legyen elsajátítani a fogadó ország nyelvét;
8. az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósításáról szóló 2010. évi tanácsi és bizottsági közös időközi jelentésre⁽⁸⁾, amely rámutatott a kulcskompetenciák előmozdításának szükségességére a szakoktatásban és -képzésben, valamint a felnőttkori tanulásban, továbbá különösen arra, hogy ezeken a területeken nagyobb figyelmet kell fordítani az idegen nyelvi kommunikációra;
9. az Európai Tanács által 2010. június 17-én elfogadott Európa 2020 stratégiára⁽⁹⁾ és annak két kiemelt kezdeményezésére: egyrészt az *Új készségek és munkahelyek menetrendjére*⁽¹⁰⁾, amely elismeri, hogy a nyelvi kompetenciák hozzájárulhatnak a munkaerőpiac dinamikusabbá tételéhez, másrészt a *Mozgásban az ifjúság* elnevezésű kiemelt kezdeményezésre⁽¹¹⁾, amely rámutat arra, hogy a nyelvi készségek javítása nélkül a mobilitás nem lehetséges és nem is lehet eredményes;
10. a fiatalok tanulási célú mobilitásának ösztönzéséről szóló 2011. június 28-i tanácsi ajánlásra⁽¹²⁾, amely rámutat arra, hogy már az oktatás korai szakaszaiban fontos elkezdeni a nyelvtanulást és az interkulturális kompetenciák elsajátítását, és ösztönzi a mobilitásra való színvonalas nyelvi és kulturális felkészítést mind az általános, mind a szakoktatásban;

EMLÉKEZTETVE ARRA, HOGY

2002. évi barcelonai ülésén az Európai Tanács a nyelvi kompetenciákat a versenyképes és tudásalapú gazdaság kulcsfontosságú alkotóelemeként határozta meg. Az idegen nyelvek ismerete a mindennapi életben való boldoguláshoz nélkülözhetetlen készség minden európai polgár számára, amely lehetővé teszi az Unióban való szabad mozgás gazdasági és társadalmi előnyeinek kihasználását,

az oktatásra és képzésre vonatkozó uniós szakpolitika fő stratégiai célkitűzései közé tartozik az, hogy a mobilitás mindenki, így a hátrányos társadalmi helyzetű csoportok számára is a lehető legszélesebb körben elérhető legyen, és hogy előrelépés történjen a mobilitás útjában álló, még meglévő akadályok felszámolása terén,

⁽¹⁾ SN 100/02, 44. pont, második francia bekezdés, 19. o.

⁽²⁾ HL C 172., 2006.7.25., 1. o.

⁽³⁾ HL L 394., 2006.12.30., 10. o.

⁽⁴⁾ HL C 311., 2007.12.21., 13. o.

⁽⁵⁾ HL C 319., 2008.12.13., 8. o.

⁽⁶⁾ HL C 320., 2008.12.16., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽⁸⁾ HL C 117., 2010.5.6., 1. o.

⁽⁹⁾ EUCO 13/10.

⁽¹⁰⁾ 17066/1/10 REV 1.

⁽¹¹⁾ 13729/1/10 REV 1.

⁽¹²⁾ HL C 199., 2011.7.7., 1. o.

jóllehet a munkavállalóknak az egységes uniós piacon belüli szabad mozgása hozzájárulhat a munkaerő képzettsége és a munkaerő-piaci szükségletek közötti eltérések csökkentéséhez, a tanulási és a foglalkoztatási célú mobilitást továbbra is komolyan akadályozza az idegen nyelvek nem kielégítő ismerete,

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTVE, HOGY

bár az oktatás és a képzés tartalma, valamint az oktatási és képzési rendszerek megszervezése a tagállamok hatáskörébe tartozik, az európai együttműködés hasznos szerepet játszik annak meghatározásában, hogy milyen nyelvi kompetenciák fejlesztésére van szükség, és hogy ez milyen módszerekkel, illetve milyen feltételekkel valósítható meg a legeredményesebben,

ÉS FIGYELEMMEL

az elnökség által 2011 szeptemberében Varsóban tartott konferenciára, amely azzal foglalkozott, hogy a többnyelvűségi kompetenciák hogyan segítik elő Európában a szakmai és társadalmi sikerességet, valamint a kötelező oktatásért felelős uniós miniszterek 2011 októberében Gdanskban tartott konferenciájára,

NYUGTÁZZA

— azt a munkát, amelyet a tagállamok, a Bizottság támogatásával, a nyitott koordinációs módszert alkalmazva végeztek annak érdekében, hogy növeljék a nyelvi oktatás szerepét a fiatalok foglalkoztathatóságának javításában – tekintve, hogy az idegen nyelvek ismerete kézzelfogható előnyt jelenthet a munkaerőpiacon,

— a többnyelvűségi üzleti platform tevékenységét, amelyet a Bizottság hozott létre annak érdekében, hogy az uniós vállalkozások, különösen a kis- és középvállalkozások versenyképességének növelése érdekében ösztönözze a nyelvi kompetenciák jobb kihasználását,

— azokat az eredményeket, amelyeket a többnyelvűséget népszerűsítő civil társadalmi platform ért el annak terén, hogy az egész életen át tartó tanulás lehetősége mindenki számára biztosítva legyen, hiszen ez elősegíti egyrészt a hátrányos helyzetű polgárok társadalmi befogadását, másrészt ösztönzőleg hat a nyelvi sokszínűsége és a kultúrák közötti párbeszédre,

ÜDVÖZLI

— az európai többnyelvűségi stratégiáról szóló 2008. november 21-i tanácsi állásfoglalás végrehajtásáról szóló bizottsági jelentést, amely részletesen leírja a nyelvtanulás és a nyelvi sokszínűség előmozdítása terén tett kezdeményezéseket és az elért eredményeket,

— a többnyelvűség területén hozott közösségi intézkedések leltárának 2011-re vonatkozóan naprakészre tett változatát, amely ismerteti a Bizottság szolgálatai által az utóbbi három

évben e téren végzett tevékenységeket, és amely nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a többnyelvűséget ösztönző intézkedések javítják mind az uniós polgárok foglalkoztathatóságát, mind az uniós vállalkozások versenyképességét,

— az iskola előtti nyelvtanulásról és annak hatékonnyá és fenntarthatóvá tételéről szóló szakpolitikai kézikönyv kiadását, amely előrelépést jelent a kisgyermekkorban elkezdett nyelvtanulás fontosságának tudatosításában,

— a munkaerőpiacon hasznosítható kommunikációs készségek biztosításáról szóló jelentés kiadását, amelyre az elhelyezkedést szolgáló nyelvtanulással foglalkozó tematikus munkacsoportnak az „Oktatás és képzés 2020” keretében végzett munkája eredményeképpen került sor,

EGYETÉRT AZZAL, HOGY

1. a tanulási célú – vagyis az új ismeretek, készségek és kompetenciák elsajátítására irányuló transznacionális – mobilitás az egyik legfontosabb módja annak, hogy a polgárok javítsák foglalkoztathatóságukat, illetve előmozdítsák interkulturális érzékenységüket, kreativitásukat és személyes fejlődésüket, továbbá hogy aktívan részt vegyenek a társadalomban;

2. az idegen nyelvek megfelelő ismerete kulcskompetencia, és elengedhetetlen a modern világban és a munkaerőpiacon való boldoguláshoz. A többnyelvűség nemcsak az európai örökség része, hanem egyben esély arra, hogy nyitott, a kulturális különbségeket tiszteletben tartó és együttműködésre kész társadalmat építsünk;

3. a tanulási és foglalkoztatási célú mobilitás növelése érdekében hasznos fenntartani és továbbfejleszteni – a rendelkezésre álló erőforrásokra építve – azokat az európai eszközöket és programokat, amelyek támogatják a nyelvtanulást a formális és a nem formális oktatásban egyaránt;

4. bár az általános nyelvi programok segítenek a mindennapi életben szükséges alapvető kommunikációs készségek fejlesztésében, az olyan módszerek, mint a tartalomalapú nyelvtanulás mind az általános, mind a szakoktatásban és -képzésben rendkívül hatékonyak lehetnek a munkavállalók mobilitásának és foglalkoztathatóságának növelésében;

5. a tartalomalapú nyelvtanulás terjesztése érdekében a tanárokat és az oktatókat – különösen a szakoktatásban és -képzésben – ösztönözni kell a magas szintű nyelvi kompetenciák megszerzésére, és hozzáférést kell biztosítani számukra a színvonalas oktatási forrásokhoz;

6. a nyelvek nagyobb választékát – köztük a kevésbé elterjedt nyelveket és a szomszédos országok nyelveit – kellene adott esetben és a lehetőségekhez mérten kínálni az oktatás minden szintjén, az egész életen át tartó tanulás perspektívájába ágyazva, továbbá az adott nyelvi és kulturális intézeteknek alaposabb tájékoztatást és útmutatást kellene nyújtaniuk a lehetőségekről;

7. a nyelvi kompetenciák fejlesztése a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű csoportok, migráns vagy roma háttérű, és köztük a sajátos nevelési igényű személyek, különösen gyermekek körében hozzájárulhat az ilyen csoportok és egyének társadalmi befogadásának, illetve szakmai fejlődésének javításához;
8. a nyelv – például a szakmai, munkavállalással kapcsolatos nyelv – színvonalas oktatása és tanulása alapvető fontosságú a felsőoktatási intézmények nemzetközivé tétele és a friss diplomások foglalkoztathatóságának növelése szempontjából;
9. biztosítani kell az egész életen át tartó, így az időskori nyelvtanulás lehetőségét is, tekintettel a jelenlegi demográfiai folyamatokra és arra, hogy egyenlő esélyeket kell biztosítani az időskorú uniós polgárok egyre növekvő hányadának;

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY

1. fokozzák erőfeszítéseiket a barcelonai célkitűzések elérése terén, például a nyelvtanulási lehetőségek növelésével, illetve a nyelvoktatás minőségének és jelentőségének fokozásával – úgy az általános képzés keretében, mint a szakoktatásban és -képzésben, a felsőoktatásban és az egész életen át tartó tanulással összefüggésben is;
2. ismerjék el, hogy a nyelvoktatás és -tanulás terén végzett teljesítményértékelés a minőségbiztosítási eljárás fontos alkotóeleme;
3. javítsák a nyelvtanárok alap- és továbbképzését, illetve a más tárgyakat oktató tanárok nyelvi képzését, továbbá könnyítsék meg és fokozzák mobilitásukat, és a lehető legnagyobb mértékben számolják fel az adminisztratív akadályokat;
4. ösztönözzék az európai együttműködés innovatív formáit, a kísérleti programok megvalósítását, valamint a nyelvoktatással és -tanulással kapcsolatos új szemléletmódokat, például a tartalomalapú nyelvoktatást (többek közt a kétnyelvű iskolákban), a nyelvi közegben való tanulást célzó mobilitást, és adott esetben az információs és kommunikációs technológiáknak a kreatív nyelvtanulási környezetek keretében is történő szélesebb körű alkalmazását;
5. adott esetben – és a lehetőségekhez mérten – bővítsék az oktatásban és a képzésben kínált nyelvek választékát, ösztönözzék a kevésbé elterjedt nyelvek és (különösen a határmenti területeken) a szomszédos országok nyelveinek oktatását, ezáltal is elősegítve a kulturális, társadalmi és gazdasági kapcsolatok ápolását;
6. adott esetben mérlegeljék a kulturális dimenzióknak mint a jövőbeli tanulási és foglalkoztatási célú mobilitás fontos alkotóelemének a nyelvi tantervekbe történő felvételét;

7. hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek segítik a migráns vagy roma háttérű gyermekeket és felnőtteket abban, hogy elsajátítsák a fogadó ország hivatalos nyelvét (nyelveit), és ha az ettől eltérő, akkor az oktatás nyelvét is; ezenfelül vegyék számba azon lehetőségeket, amelyek segítenek a migráns háttérű tanulóknak anyanyelvük ápolásában és fejlesztésében;
8. vizsgálják meg, hogyan lehet elismerni és érvényesíteni a migráns háttérű gyermekek és felnőttek anyanyelvi kompetenciáit;
9. ösztönözzék az iskolákat, a szakképzési és felsőoktatási intézményeket, hogy alakítsanak ki integrált szemléletmódot a nyelvoktatásra és -tanulásra vonatkozóan;
10. ösztönözzék a párbeszédet az oktatási ágazat és a munka világának szereplői között azáltal, hogy jobban figyelembe veszik a munkaerőpiac nyelvismereti igényeit, rendszeres útmutatást nyújtanak a tanulóknak és diákoknak tanulmányaik során, és támogatják a munkahelyi nyelvoktatást;
11. tárják fel, hogy milyen lehetőségek vannak olyan, a köz- és magán-szféra közötti partnerségek létrehozására, amelyek – különösen a mobilitás és a külföldi munkavállalás előkészítésének eszközeként – biztosítják a munkaerőpiacon használható nyelvi készségek elsajátítását;
12. ösztönözzék a nyelvoktatási kezdeményezések és a nyelvtanulást elősegítő környezetek előmozdítását;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY

1. támogassa a tagállamok erőfeszítéseit a nyelvoktatás és -tanulás terén, és teljes mértékben használja ki az oktatásra és a képzésre vonatkozó uniós programokat és európai eszközöket;
2. szélessítse ki a korai nyelvoktatással foglalkozó munkacsoport által az „Oktatás és képzés 2020” első munkaciklusában kezdeményezett nyelvpolitikai munkát, hogy az magában foglaljon más oktatási szinteket is (általános iskolai és alsó középfokú oktatás stb.), szem előtt tartva ugyanakkor a szakoktatást és -képzést és a felnőttoktatást is;
3. vegye fontolóra egy, a nyelvi kompetenciák mérését szolgáló referenciaszintre vonatkozó javaslat benyújtását, amely a 2012-ben közzéteendő európai nyelvi kompetenciamérés eredményein alapul, és a rendelkezésre álló forrásokra támaszkodik, hogy ezáltal elősegítse a nyelvoktatás színvonalának folyamatos javítását;
4. készítse és terjesszen Európa-szerte a nyelvtanulási módszerekről és eszközökről szóló tanulmányokat és felméréseket – figyelembe véve a minőségi szempontokat, és elkerülve a további adminisztratív terheket és költségeket –, és azok eredményét bocsássa a szakmabeliek és a nemzeti döntéshozók rendelkezésére;

5. támogassa és segítse elő a rendelkezésre álló nyelvtanulási forrásokra vonatkozó információk cseréjét, továbbá ösztönözze a tagállamokat az uniós nyelvpolitika keretében kidolgozott iránymutatások és eszközök gyakorlati alkalmazására;
6. továbbra is támogassa a többnyelvűségi üzleti platformot, és az érdekelt felek más ilyen jellegű kezdeményezéseit;

ÉS FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY

1. támogassák a nyelvtanulási célú mobilitást, hiszen ez hozzásegíti a nyelvtanulókat ahhoz, hogy leküzdjék a kezdeti nyelvi akadályokat, és motiválja őket arra, hogy megtanuljanak legalább két idegen nyelvet;
2. cseréljék ki tapasztalataikat és legjobb gyakorlataikat annak érdekében, hogy a nyelvoktatás eredményesebben vértessez fel a fiatalokat egyrészt a megfelelő nyelvi kompetenciákkal, másrészt a jövőbeli szükségleteknek és érdeklődésüknek megfelelő új készségek folytatólagos megszerzésének képességével azáltal, hogy a tanárok és az oktatók meglévő és jövőbeli fórumain és együttműködési hálózatain keresztül népszerűsítik a nyelveket;
3. nyomatékossítsák, hogy a mobilitás és a foglalkoztathatóság növelése érdekében speciális szaknyelvi tartalmakra van szükség, különösen a szakoktatásban és -képzésben, valamint a felsőoktatásban;
4. a legeredményesebb gyakorlatok és a javításra szoruló területek azonosítása céljából fejlesszék tovább a nyelvtanulás terén elért eredmények figyelemmel kísérésére szolgáló – a meglévő forrásokon alapuló és az adminisztratív terheket minimalizáló – eszközöket, amelyekkel kvantitatív és kvalitatív adatok egyaránt gyűjthetők;
5. tárják fel, hogy – a meglévő bevált tapasztalatokra építve – hogyan lehetne javítani a nem formális vagy informális oktatás keretében elsajátított nyelvi kompetenciák elismerését és érvényesítését;

6. vegyék fontolóra az Európa Tanács Közös Európai Nyelvi Referenciakeretének (KER) használatát, hogy:

— elősegítsék a KER, illetve a nemzeti és európai képesítési keretrendszerek közötti kapcsolat szorosabbá tételét,

— bővítsék a tanulók és a diákok által a kötelező oktatás, illetve a felsőoktatás során elsajátított nyelvi kompetenciák igazolásának lehetőségeit;

7. hozzanak létre kapcsolatot egyrészt a nyelvi készségek tanítását is magában foglaló szakoktatási és -képzési képesítések, másrészt a KER között, és használják fel eredményesen az érintett európai intézmények és érdekelt felek, különösen az Európa Tanács és az ahhoz tartozó, Élő Nyelvek Európai Központjának erőforrásait és tapasztalatait;
8. az uniós oktatási, képzési és ifjúságpolitikai programok révén továbbra is támogassák az oktatási intézmények közötti együttműködést, valamint a tanulók és diákok, köztük a szakoktatásban és -képzésben részesülők közötti tapasztalatcserére irányuló programokat, hogy ezzel is hozzájáruljanak a nyelvi kompetenciák javításához;
9. adott esetben mind nemzeti szinten, mind az európai koordináción keresztül támogassák a kevésbé széles körben tanított nyelvek oktatási és tanulási segédanyagainak kidolgozását;
10. a jövőbeli tárgyalások eredményétől függetlenül vegyék fontolóra, hogy a nyelvtanulás az uniós oktatási és képzési programok következő generációjának egyik kulcsfontosságú területe legyen.

A Tanács következtetései a tanulási célú mobilitás referenciaértékéről

(2011/C 372/08)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

TEKINTETTEL

- a mobilitási cselekvési tervről szóló, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott, 2000. december 14-i állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- a tanulók, szakképzésben részt vevők, önkéntesek, tanárok és oktatók Közösségen belüli mobilitásáról szóló, 2001. július 10-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
- „A Közösségen belüli, oktatási és képzési célú transznacionális mobilitásról: az európai mobilitásminőségi charta” című, 2006. december 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽³⁾,
- az oktatásra és képzésre vonatkozó lisszaboni célkitűzések tekintetében elért haladás nyomán követésére szolgáló mutatók és referenciaértékek összefüggő keretrendszeréről szóló, 2007. május 25-i tanácsi következtetésekre ⁽⁴⁾,
- a fiatal önkéntesek európai mobilitásáról szóló, 2008. november 20-i tanácsi ajánlásra ⁽⁵⁾,
- a fiatalok mobilitásáról szóló, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott, 2008. november 21-i következtetésekre ⁽⁶⁾,
- az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló, 2009. május 12-i tanácsi következtetésekre ⁽⁷⁾,
- az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretéről (2010–2018) szóló, 2009. november 27-i tanácsi állásfoglalásra ⁽⁸⁾,
- az Európa 2020 stratégiáról szóló, 2010. március 16-i tanácsi következtetésekre ⁽⁹⁾,

- a szakoktatás és -képzés területén való fokozott európai együttműködés 2011–2020-as időszakra vonatkozó prioritásairól szóló, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott, 2010. november 18-i következtetésekre ⁽¹⁰⁾,
- a Mozgásban az ifjúság kezdeményezéséről – a fiatalok előtt álló kihívásokra vonatkozó integrált megközelítésről szóló, 2010. november 18-i tanácsi következtetésekre ⁽¹¹⁾,
- az oktatásnak és a képzésnek az Európa 2020 stratégia végrehajtásában játszott szerepéről szóló, 2011. február 14-i tanácsi következtetésekre ⁽¹²⁾,
- a „Mozgásban az ifjúság – a fiatalok tanulási célú mobilitásának ösztönzése” című, 2011. június 28-i tanácsi ajánlásra ⁽¹³⁾,
- a fiatalok részvételének és mobilitásának keleti dimenziójáról szóló, 2011. november 28-i tanácsi következtetésekre,
- az egész életen át tartó tanulás programjának félidős értékeléséről szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, 2011. július 7-i bizottsági jelentésről ⁽¹⁴⁾,

ÉS FIGYELEMMEL

a tanulási célú mobilitásról 2011. október 17–19-én Sopotban rendezett elnökségi konferencia eredményeire,

EMLÉKEZTETVE ARRÁ, HOGY

a tanulási célú mobilitás hozzájárul a fiatalok foglalkoztathatóságának javításához a kulcskompetenciák és -készségek elsajátítása révén, ideértve főként a nyelvi kompetenciákat és az interkulturális megértést, továbbá a szociális és állampolgári készségeket, a vállalkozói készséget, a problémamegoldó készségeket és általában véve a kreativitást is. A tanulási célú mobilitás azon túl, hogy értékes tapasztalatot jelent az érintetteknek, az oktatás általános minőségének javításához is hozzájárulhat, különösen az oktatási intézmények közötti szorosabb együttműködés révén. Emellett az európai identitás és polgárságtudat megerősítését is elősegíti,

⁽¹⁾ HL C 371., 2000.12.23., 4. o.

⁽²⁾ HL L 215., 2001.8.9., 30. o.

⁽³⁾ HL L 394., 2006.12.30., 5. o.

⁽⁴⁾ HL C 311., 2007.12.21., 13. o.

⁽⁵⁾ HL C 319., 2008.12.13., 8. o.

⁽⁶⁾ HL C 320., 2008.12.16., 6. o.

⁽⁷⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽⁸⁾ HL C 311., 2009.12.19., 1. o.

⁽⁹⁾ 7586/10.

⁽¹⁰⁾ HL C 324., 2010.12.1., 5. o.

⁽¹¹⁾ HL C 326., 2010.12.3., 9. o.

⁽¹²⁾ HL C 70., 2011.3.4., 1. o.

⁽¹³⁾ HL C 199., 2011.7.7., 1. o.

⁽¹⁴⁾ 12668/11.

ezért az oktatásra és képzésre vonatkozó uniós szakpolitika fő stratégiai célkitűzései közé tartozik az, hogy a mobilitás mindenki, így a hátrányos társadalmi helyzetű csoportok számára is a lehető legszélesebb körben elérhető legyen, és hogy előrelépés történjen a mobilitás útjában álló, még meglévő akadályok felszámolása terén,

NYUGTÁZZA

- a 2006-os európai mobilitásminőségi chartában a Bizottsághoz intézett azon tanácsi felkérést, hogy a Bizottság az érintett hatóságokkal szorosan együttműködve alakítsa ki vagy fejlessze tovább az oktatási és képzési célú mobilitásra vonatkozó, nemek szerint lebontott statisztikai adatok gyűjteményét⁽¹⁵⁾,
- a mobilitással foglalkozó magas szintű szakértői fórum 2008. júniusi jelentését és arra vonatkozó javaslatát, hogy a tanulási célú mobilitás lehetősége valamennyi európai fiatal számára biztosítva legyen,
- a bolognai folyamat keretében a felsőoktatási tanulási célú mobilitással kapcsolatban 2009. áprilisában Leuvenben/Louvain-la-Neuve-ben kitűzött célt,
- a fiatalok tanulási célú mobilitásának előmozdításáról szóló, 2009. júliusi bizottsági zöld könyvet⁽¹⁶⁾,
- a 2010. decemberi bruges-i közleményt és a szakoktatás és -képzés területén való fokozott európai együttműködés 2011–2020-as időszakra vonatkozó prioritásairól szóló, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetéseket⁽¹⁷⁾, amelyek kimondják, hogy az európai szakoktatási és -képzési rendszereknek 2020-ra jelentősen fokozniuk kell az országok közötti mobilitásra vonatkozó lehetőségeket,
- a foglalkoztathatóságot célzó oktatásra vonatkozó és a tanulási célú mobilitás referenciaértékeinek kidolgozásáról szóló, 2011. május 24-i bizottsági szolgálati munkadokumentumot⁽¹⁸⁾,
- a mobilitást növelő nyelvi kompetenciákról szóló, 2011. november 28–29-i tanácsi következtetéseket,

ELISMERI, HOGY

- a tanulási célú mobilitás egyaránt hozzájárul a fiatalok személyes és szakmai fejlődéséhez, valamint javítja a foglalkoztathatóságukat és versenyképességüket, amit nemcsak az uniós oktatási, képzési és ifjúsági programok tanúsítanak, hanem a tanulási célú mobilitással kapcsolatban végzett számos kvalitatív tanulmány is,

⁽¹⁵⁾ Lásd a 3. lábjegyzetet.

⁽¹⁶⁾ COM(2009) 329 végleges.

⁽¹⁷⁾ Lásd a 10. lábjegyzetet.

⁽¹⁸⁾ 10697/11 – SEC(2011) 670 végleges.

- a tanulási célú mobilitás megfelelő mutatókkal⁽¹⁹⁾ kiegészített európai referenciaértéke⁽²⁰⁾ segítheti a már elfogadott⁽²¹⁾, fokozott mobilitásra vonatkozó célkitűzés irányába tett tagállami előrelépések ösztönzését és figyelemmel kísérését, valamint a bevált gyakorlatok meghatározását és az egymástól való tanulásra irányuló kezdeményezések támogatását,
- a tanulási célú mobilitás európai referenciaértékének terén elért eredmények mérésére szolgáló adatgyűjtést a rendelkezésre álló forrásokra támaszkodva kell elvégezni,
- a különböző oktatási környezetek figyelembevétele érdekében a referenciaérték meghatározásánál különbséget kell tenni két fő terület: a felsőoktatás és az első szakképesítés megszerzését szolgáló képzés között,
- fontos továbbá, hogy a referenciaértékhez egy olyan mutató kapcsolódjon, amely a fiatalok bármilyen – formális vagy nem formális keretek közt megvalósuló – tanulási célú mobilitására kiterjed,

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY

figyelembe véve az egyes tagállamok különböző helyzetét,

1. a fiatalok tanulási célú mobilitásának ösztönzéséről szóló, 2011. június 28-i tanácsi ajánlás rendelkezéseinek figyelembevételével nemzeti és európai szinten is fogadjanak el olyan intézkedéseket, amelyek a tanulási célú mobilitás növelését és az I. mellékletben foglalt európai referenciaérték elérését célozzák;
2. a rendelkezésre álló forrásokra és eszközökre támaszkodva, valamint az adminisztratív terhek és költségek minimalizálása mellett javítsák a felsőoktatás minden ciklusában, valamint az első szakképesítés megszerzését szolgáló képzés során megvalósuló tanulási célú mobilitásra és általában a fiatalok tanulási célú mobilitására vonatkozó adatgyűjtést, hogy a mellékletben foglalt európai referenciaérték és mutató alapján mérhető legyenek az eredmények;
3. ösztönözzék a tanulási célú mobilitást és az egész életen át tartó tanulást támogató uniós programok és eszközök – például az Europass, a Youthpass, az EQF, az ECTS és az ECVET – megvalósítását és használatát;

⁽¹⁹⁾ Ezeket az európai statisztikai rendszer keretében fogják meghatározni.

⁽²⁰⁾ Ahogyan az oktatás és a képzés témán folytatott európai együttműködés 2009. évi stratégiai keretrendszerében is szerepel, ez a referenciaszint az európai átlagteljesítményre vonatkozik, és nem tekintendő az egyes országok által elérendő konkrét célértéknek, hanem olyan kollektív célkitűzés, amelynek eléréséhez a tagállamok felkérést kapnak, hogy járuljanak hozzá (Lásd a 7. lábjegyzetet.).

⁽²¹⁾ Lásd a fiatalok mobilitásáról szóló, 2008. novemberi tanácsi következtetéseket (Lásd a 6. lábjegyzetet.).

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY

1. működjön együtt a tagállamokkal és – különösen az Eurostat segítségével – támogassa őket abban, hogy a 2020-ig tartó időszakban javuljon a vonatkozó mutatók és statisztikák rendelkezésre állása. Ennek során optimális mértékben kell felhasználni a rendelkezésre álló statisztikai adatokat és háztartási felméréseket, hogy minimalizáljuk az adminisztratív terheket és költségeket;
2. főként az elért eredményekről szóló rendszeres jelentések segítségével vizsgálja meg, hogy mennyire valósulnak meg az „Oktatás és képzés 2020” keretében meghatározott mobilitási célkitűzések;
3. 2015 végéig tegyen jelentést a Tanácsnak azzal a céllal, hogy felülvizsgálják és szükség esetén módosítsák a tanulási célú mobilitás európai referenciaértékét, amelyet a melléklet tartalmaz;

ÉS FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY A BIZOTTSÁG TÁMOGATÁSÁVAL

1. kövessék nyomon a határokon átnyúló tanulási célú mobilitás terén elért tagállami, illetve európai eredményeket és teljesítményt, többek között a bevált gyakorlatokkal kapcsolatos kvalitatív információk gyűjtése révén, ami a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatal alapja;
2. a felsőoktatási tanulási célú mobilitást illetően – a meglévő forrásokra támaszkodva és a bolognai folyamattal szoros

összhangban – javítsák az összes ciklusban tapasztalt hallgatói mobilitással, valamint többek között a kredit- és diplomamobilitással kapcsolatos, adminisztratív és egyéb forrásokból származó adatok gyűjtését (különösen a diplomaszerezéskor), hogy a mellékletben (I. szakasz, 1. pont) foglalt mobilitási referenciaérték alapján mérhetőek legyenek az eredmények;

3. az első szakképesítés megszerzését szolgáló képzés során megvalósuló tanulási célú mobilitást illetően optimális mértékben használják fel a rendelkezésre álló háztartási felméréseket a mellékletben (I. szakasz, 2. pont) foglalt referenciaérték alátámasztását szolgáló, a tanulási célú mobilitásról szóló adatok gyűjtésénél;
4. a fiatalok általános mobilitását illetően optimális mértékben használják fel a rendelkezésre álló háztartási felméréseket a formális és a nem formális tanulási célú mobilitásra vonatkozó összesített mutató kidolgozásához szükséges adatok összegyűjtése céljából, külön bontva a nem formális mobilitásra vonatkozó adatokat, ily módon kiegészítve az ifjúságra vonatkozó uniós mutatók rendszerét⁽²²⁾, és lehetőség szerint a jövőben bővítsék ki a tanulási célú mobilitás referenciaértékét úgy, hogy az a fiatalok általános mobilitására is kiterjedjen (a melléklet II. szakasza);
5. vizsgálják meg, hogyan lehetne a különböző oktatási szinteken tanító tanárokról szóló, meglévő felméréseket felhasználni a tanárok mobilitására vonatkozó mutatók kidolgozásához, és hogyan lehetne kiterjeszteni a tanulási célú mobilitás referenciaértékét a jövőben úgy, hogy az a tanárok mobilitására is kiterjedjen⁽²³⁾.

⁽²²⁾ 8320/11 – SEC(2011)401 végleges.

⁽²³⁾ Ez szerepel az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés 2009. évi stratégiai keretrendszerében is (Lásd a 7. lábjegyzetet.).

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI ÁTLAGTELJESÍTMÉNYRE VONATKOZÓ REFERENCIASZINT

(„európai referenciaérték”)

A TANULÁSI CÉLÚ MOBILITÁS TERÉN

A tagállamok 2009-ben megállapodtak arról, hogy az európai átlagteljesítményre vonatkozó referenciaszinteket („európai referenciaértékek”) kell megállapítani – az elért eredmények nyomán követésének és a kihívások meghatározásának eszközeként, valamint hozzájárulva a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalhoz –, támogatandó az általuk 2009. május 12-én elfogadott, az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről szóló tanácsi következtetésekből⁽¹⁾ foglalt célkitűzéseket. Eddig öt európai referenciaértékről született megállapodás, és a Bizottság felkérést kapott, hogy nyújtson be javaslatot további – köztük a tanulási célú mobilitásra vonatkozó – referenciaértékekre.

A tagállamok megvizsgálták a 2011. május 24-i bizottsági szolgálati munkadokumentumot⁽²⁾, és egyetértettek a tanulási célú mobilitás alábbi referenciaértékével, amely két fő területet – a felsőoktatást és az első szakképesítés megszerzését szolgáló képzést – különböztet meg.

A tanulási célú mobilitásnak az alább szereplő két területre vonatkozó európai referenciaértéke kiegészíti a 2009 májusában elfogadott referenciaértékeket. A referenciaértékeket kizárólag összevethető adatokra célszerű alapozni, és figyelembe kell venni az egyes tagállamok eltérő helyzetét. A referenciaértékek nem tekintendők az egyes országok által 2020-ig elérendő konkrét célértékeknek. A tagállamok arra kapnak felkérést, hogy vizsgálják meg nemzeti prioritásaik alapján és a változó gazdasági körülmények figyelembevételével, hogyan és milyen mértékben tudnak a nemzeti intézkedésekkel hozzájárulni az alább szereplő területekre vonatkozó európai referenciaértékek együttes eléréséhez.

Ezenfelül a fiatalok általános mobilitását illetően ki kell dolgozni egy mutatót, amely a formális és a nem formális tanulást is magában foglalja, hogy a tanulási célú mobilitás referenciaértéke a jövőben a fiatalok bármilyen jellegű mobilitására kiterjedhessen.

A tanulási célú mobilitás fizikai mobilitást jelent, és az egész világon megvalósuló mobilitást figyelembe kell venni.

I. A TANULÁSI CÉLÚ MOBILITÁS REFERENCIAÉRTÉKE

1. *Tanulási célú mobilitás a felsőoktatásban*

A felsőoktatási hallgatók tanulási célú mobilitásban való részvételének növelése céljából:

2020-ra az újonnan végzett diplomásoknak EU-átlagban legalább 20 %-a rendelkezzen valamilyen külföldön szerzett, felsőoktatáshoz kapcsolódó tanulmányi vagy képzési tapasztalattal (a szakmai gyakorlatokat is ideértve), amelynek során legalább 15 ECTS-kreditet szerez, illetve amely legalább három hónapig tart.

Az ennél rövidebb időszakokat a nemzeti mobilitás szintjének mérésénél lehet figyelembe venni, amennyiben az adott tagállam elismeri azt valamely minőségi mobilitási rendszer keretében, és azokat külön regisztrálják.

A minőség és a bolognai rendszerrel való konvergencia biztosítása érdekében a tagállamok és a Bizottság felkérést kapnak, hogy működjenek együtt az érintett bolognai fórumokkal az ECTS-kreditek számára vonatkozó összehangolt küszöbérték és a minimális tanulmányi időszak meghatározása érdekében.

A tagállamok felkérést kapnak, hogy teljes mértékben ismerjék el a külföldi tanulmányi időszakokat.

2. *Tanulási célú mobilitás az első szakképesítés megszerzését szolgáló képzés során (I-VET)*

Az első szakképesítés megszerzését szolgáló képzésben részt vevő diákok tanulási célú mobilitásban való részvételének növelése céljából:

2020-ra az első szakképesítés megszerzését szolgáló képzésben végzett 18–34 éveseknek az EU-ra kivétve átlagosan legalább 6 %-a rendelkezzen valamilyen külföldön szerzett, legalább kéthetes⁽³⁾ vagy ennél rövidebb és az Europassban rögzített, az első szakképesítés megszerzését szolgáló képzéshez kapcsolódó tanulmányi vagy gyakorlati képzési tapasztalattal (ideértve a munkahelyi gyakorlatot is).

⁽¹⁾ Lásd a 7. lábjegyzetet.

⁽²⁾ 10697/11.

⁽³⁾ = 10 munkanap.

A minőség biztosítása érdekében a tagállamokat ösztönözzük, hogy használják az olyan releváns eszközöket, mint az Europass vagy az ECVET- és az EQAVET-rendszerek.

A referenciaértéket – ideértve meghatározását és célszintjét is – szükség esetén 2015 végéig felül kell vizsgálni/módosítani kell.

II. A FIATALOK ÁLTALÁNOS TANULÁSI CÉLÚ MOBILITÁSA

A tanulási célú mobilitás ezen globális mutatója lehetővé teszi a fiatalok bármilyen külföldi tanulmányi tapasztalatának rögzítését, és vonatkozik a formális oktatási és képzési rendszerek bármelyik szintjén megvalósuló, bármilyen időtartamú tanulási célú mobilitásra, csakúgy, mint a nem formális környezetben megvalósuló tanulási mobilitásra, ideértve az ifjúsági cseréket és az önkéntes tevékenységeket is.

A Tanács következtetései a felsőoktatás modernizációjáról

(2011/C 372/09)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

MIVEL:

1. A felsőoktatási rendszerek döntő szerepet játszanak az emberi és társadalmi fejlődés alapját képező tudás létrehozásában és az aktív polgári szerepvállalás előmozdításában.
2. Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést szolgáló, 2010 júniusában elfogadott *Európa 2020* stratégia ⁽¹⁾ konkrét célként tűzte ki a képzettségi szintek javítását, elsősorban a felsőfokú vagy azzal egyenértékű végzettséggel rendelkező fiatalok arányának 2020-ra legalább 40 %-ra való növelése révén.
3. Az 1999. június 19-én aláírt Bolognai Nyilatkozat létrehozta az európai felsőoktatási térség megteremtését célzó kormányközi folyamatot, amelyet az Európai Unió aktívan támogat; a folyamatban részt vevő országok felsőoktatásért felelős miniszterei a 2009. április 28–29-én Leuvenben és Louvain-la-Neuve-ben tartott ülésükön felszólították a felsőoktatási intézményeket ⁽²⁾, hogy a 2020-ig tartó időszakban folytassák tevékenységük modernizálását.
4. A 2004. december 13-i 2004/114/EK tanácsi irányelv meghatározta a harmadik országok állampolgárainak a tagállamok területén tanulmányok folytatása, diákcseré, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából, három hónapot meghaladó időtartamra történő beutazásának feltételeit és szabályait ⁽³⁾.
5. A 2005. október 12-i 2005/71/EK tanácsi irányelv meghatározta harmadik országbeli kutatóknak egy kutatószervezettel kötött fogadási megállapodás keretében kutatási program végrehajtása céljából, három hónapot meghaladó időtartamra a tagállamok általi fogadásának feltételeit ⁽⁴⁾.
6. Az egyetemeknek Európa globális tudásalapú gazdaságban való versenyképességét célzó modernizálásáról szóló, 2007. november 23-i tanácsi állásfoglalás ⁽⁵⁾ felkérte a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a felsőoktatási intézmények nemzetközivé válását, mégpedig az egyetemek független

és szakértői értékelése révén megvalósuló minőségbiztosítás ösztönzésével, a mobilitás fokozásával, a közös és kettős oklevél használatának előmozdításával, valamint a képesítések és a tanulmányi időszakok elismerésének megkönnyítésével.

7. Az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló, 2009. május 12-i tanácsi következtetések ⁽⁶⁾ kimondják, hogy a felsőoktatás modernizálására irányuló tagállami erőfeszítések támogatása és az európai felsőoktatási térség kialakítása érdekében törekedni kell a bolognai folyamattal való nagyfokú szinergiára, különös tekintettel a minőségbiztosításra, a végzettségek elismerésére, a mobilitásra és az átláthatóságot célzó eszközökre.
8. Az oktatás szerepének a teljes körűen működő tudásháromszög keretében való fejlesztéséről szóló, 2009. november 26-i, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által elfogadott következtetések ⁽⁷⁾ megállapítják, hogy szükséges az egyetemek irányítási és finanszírozási struktúráinak további megreformálása – mégpedig oly módon, hogy az nagyobb autonómiát és elszámoltathatóságot engedjen meg –, a bevételi források nagyobb mértékű diverzifikálása és az üzleti világgal való hatékonyabb együttműködés elősegítése érdekében, valamint az egyetemek arra történő felkészítése céljából, hogy globális szinten is részt vehessenek a tudásháromszögben.
9. A Tanács a felsőoktatás nemzetközivé tételéről szóló, 2010. május 11-i következtetéseiben ⁽⁸⁾ felkérte a Bizottságot, hogy dolgozza ki az EU nemzetközi felsőoktatási stratégiáját, amelynek célja, hogy uniós és nemzeti szinten egyaránt fokozza a már meglévő nemzetközi együttműködési kezdeményezések összhangját és egymást kiegészítő jellegét, és amely az EU külső tevékenységeinek keretében folytatni fogja az európai felsőoktatás, kutatás és innováció vonzerejének előmozdítását.
10. Az új munkahelyekhez szükséges új készségek: a további teendők című, 2010. június 7-i következtetéseiben ⁽⁹⁾ a Tanács hangsúlyozta, hogy elő kell mozdítani az inkluzív növekedést, és minden korosztályt segíteni kell abban, hogy fel tudjanak készülni a változásokra és kezelni tudják azokat, mégpedig azáltal, hogy lehetővé teszik számukra a megfelelő készségek és kompetenciák elsajátítását.
11. A Tanács a *Mozgásban az ifjúság* kezdeményezéséről szóló, 2010. november 19-i következtetéseiben ⁽¹⁰⁾ felszólított az oktatás színvonalának és vonzerejének javítására minden szinten, főként a felsőoktatásban.

⁽¹⁾ EUCO 13/10.

⁽²⁾ Az egyes nyelvek közötti különbségek, valamint a nemzeti hagyományok és gyakorlatok figyelembevétele érdekében ez a kifejezés minden felsőoktatási intézményt magában foglal, így az egyetemeket, a műszaki egyetemeket, a technológiai intézeteket, az üzleti és gazdasági főiskolákat, a műszaki főiskolákat, a főiskolákat, a felsőfokú szakképesítést nyújtó iskolákat, a politechnikumokat, az akadémiákat stb.

⁽³⁾ HL L 375., 2004.12.23., 12. o.

⁽⁴⁾ HL L 289., 2005.11.3., 15. o.

⁽⁵⁾ 16096/1/07 REV 1.

⁽⁶⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽⁷⁾ HL C 302., 2009.12.12., 3. o.

⁽⁸⁾ HL C 135., 2010.5.26., 12. o.

⁽⁹⁾ 10841/10.

⁽¹⁰⁾ HL C 326., 2010.12.3., 9. o.

12. A Tanács az európai Innovatív Unióról szóló, 2010. november 26-i következtetéseiben ⁽¹⁾ hangsúlyozta annak fontosságát, hogy kezeljék kiemelten az oktatásba, a képzésbe és a kutatásba való beruházást, és hogy teljes mértékben aknázzák ki Európa szellemi tőkéjét a hosszú távú versenyképesség és növekedés biztosítása érdekében.
13. Az Európai Tanács a 2011. február 4-i következtetéseiben olyan stratégiai jellegű és integrált megközelítés alkalmazására szólított fel, amely az innováció fellendítését és Európa szellemi tőkéjének maradéktalan kiaknázását célozza, és ezzel a polgárok, a vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások – és a kutatók érdekeit szolgálja ⁽²⁾.
14. A Tanács az oktatásnak és a képzésnek az *Európa 2020* stratégia végrehajtásában játszott szerepéről szóló, 2011. február 14-i következtetéseiben ⁽³⁾ hangsúlyozta, hogy a felsőoktatási intézményeknek törekedniük kell arra, hogy javítsák képzéseik színvonalát és relevanciáját, és ezzel a polgárok szélesebb körét ösztönözzék arra, hogy jelentkezzenek a felsőoktatásba, valamint hangsúlyozta, hogy elő kell mozdítani a felsőoktatási intézmények, kutatóintézetek és vállalkozások közötti megerősített együttműködést annak érdekében, hogy megerősítsék az innovatívabb és kreatívabb gazdaság alapját képező tudásháromszöget.
15. „A romák integrációját célzó nemzeti stratégiák uniós keretrendszere 2020-ig” című, 2011. május 19-i következtetéseiben ⁽⁴⁾ a Tanács felkérte a tagállamokat, hogy állapítsanak meg olyan célkitűzéseket, illetve továbbra is munkálkodjanak azon célkitűzéseik megvalósításán, amelyek arra összpontosíthatnának, hogy a minőségi oktatáshoz – többek között a felsőoktatáshoz – való egyenlő hozzáférés a gyakorlatban is megvalósuljon.
16. A Tanács az Európai Kutatási Térségnek (EKT) a hozzá kapcsolódó munkacsoportok révén történő fejlesztéséről szóló, 2011. május 31-i következtetéseiben ⁽⁵⁾ megállapította, hogy az EKT megvalósítása terén elért jelentős eredményeknek azon átfogó, stratégiai megközelítés továbbvitelét kellene eredményezniük, amelynek célja Európa szellemi tőkéjének teljes körű kihasználása.
17. A *Mozgásban az ifjúság – a fiatalok tanulási célú mobilitásának ösztönzése* című, 2011. június 28-i ajánlásában ⁽⁶⁾ a Tanács megállapította, hogy a tanulási célú mobilitás nyitottabbá, európaibbá és nemzetközibbé, illetve hozzáférhetőbbé és hatékonyabbá teheti az oktatási és szakképzési rendszereket és intézményeket. Ezenkívül a tudásintenzív társadalom épülésének elősegítésével Európa versenyképességét is erősítheti.
18. A Tanács a tanulási célú mobilitásra vonatkozó mutatóról szóló, 2011. november 28-i következtetéseiben célul tűzi ki a felsőoktatási hallgatók tanulási célú mobilitásában való

részvételének növelését, továbbá mennyiségi és minőségi küszöbértékeket határoz meg a külföldön töltött, felsőfokú tanulmányi vagy képzési időszakokra vonatkozóan.

19. Hosszú hagyományra tekint vissza az Európai Uniónak a harmadik országokkal folytatott, szakpolitikákon és eszközökön alapuló együttműködése, amelyben a felsőoktatás egyre nagyobb szerepet kap. A felsőoktatási együttműködés továbbá kiemelt helyet foglal el a Nyugat-Balkánnal fenn tartott kapcsolatokban, valamint az olyan többoldalú együttműködési keretekben, mint a keleti partnerség, az Unió a Mediterrán Térségért vagy az Északi Dimenzió.

FIGYELEMME

1. az EKT-ről rendezett első miniszteri szintű konferenciára, amelyre 2011. július 20-án került sor Sopotban *Szellemi tőke – kreatív hatás* (Intellectual Capital – Creative Impact) címmel, és amelyen kiemelték azt a szerepet, amelyet az egyetemek a tudás és innovatív gondolkodás létfontosságú forrásaiként játszhatnak a globalizált világban, különösen a jelenkor kihívásaira összpontosító kutatás stratégiai területein;
2. a felsőoktatás modernizációjáról rendezett elnökségi konferenciára, amelyre 2011. október 24–25-én került sor Sopotban, és amelyen hangsúlyozták a felsőoktatási rendszerek modernizálásának szükségességét, különösen korunk olyan kihívásaira tekintettel, mint a globális verseny és a demográfiai folyamatok.

ÜDVÖZLI

a Bizottság által 2011. szeptember 20-án az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának benyújtott, „Az európai felsőoktatási rendszerek által az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés terén tett hozzájárulás növelése” című közleményt ⁽⁷⁾.

ELISMERI, HOGY

1. a jelenlegi gazdasági viszonyok között a (felsőfokú szakképzést is magában foglaló) felsőoktatás – a kutatással és innovációval való kapcsolatain révén – döntő szerepet játszik annak a magasan képzett humán tőkének a biztosításában, valamint annak az alapvető kutatásnak az előmozdításában, akikre, illetve amelyre Európának a munkahelyek megtartásához, a gazdasági növekedéshez és a jóléthez szüksége van;
2. a felsőfokú végzettséggel rendelkezők képzései nem felelnek meg minden esetben a munkaerőpiac és a társadalom igényeinek. A magán- és a közszférabeli munkaadók egyre gyakrabban számolnak be arról, hogy a munkaerőpiaci kínálat nem felel meg a szükségleteknek, és hogy nehezen találnak olyan munkaerőt, amely megfelel a tudásalapú gazdaság változó igényeinek;

⁽¹⁾ 17165/10.

⁽²⁾ EUCO 2/11, 6. o., 16. pont.

⁽³⁾ HL C 70., 2011.3.4., 1. o.

⁽⁴⁾ 10658/11.

⁽⁵⁾ 11032/11.

⁽⁶⁾ HL C 199., 2011.7.7., 1. o.

⁽⁷⁾ 14198/11 + ADD 1.

3. Európának sokkal több képzett, illetve a felsőoktatás világán kívül – többek között a magánszektorban – szerzett tapasztalatokkal rendelkező kutatóra van szüksége, hogy gazdaságában növelje a kutatás intenzitását és ezáltal fokozza az innovációt és a versenyképességet;
  4. a felsőoktatásban való szélesebb körű részvétel szükségessé teszi, hogy nagyobb figyelmet fordítsunk a minőséggel és a sokszínűséggel kapcsolatos kihívásokra;
  5. az európai felsőoktatási intézmények erőssége abban rejlik, hogy sokszínűek, hogy magas színvonalú, fenntartható, releváns oktatást és kutatást folytatnak, és abban, hogy az intézményi autonómia, a minden érdekelttel szembeni elszámoltathatóság és a változó körülményekhez való alkalmazkodás képessége szoros kapcsolatban áll egymással. A tanítással és a kutatással kapcsolatos két alapfeladatuk mellett egyre nagyobb jelentőségre tesz szert egy harmadik szerepkör, amely – regionális szinten is – összekapcsolja az intézményeket és az üzleti világot, és amelyben egyre fontosabb az átfogó társadalmi felelősségvállalás dimenziója;
  6. az európai felsőoktatási intézményeknek a társadalmi szerepvállalásban és az Európa jólétéhez történő hozzájárulásban rejlő potenciálja azonban továbbra sincs megfelelően kiaknázva; Európa egyre inkább lemarad a tudás és tehetség megszerzésére irányuló globális versenyben, míg a feltörekvő gazdaságok gyors ütemben növelik felsőoktatási beruházásaikat;
  7. a felsőoktatási intézmények ugyanakkor túl sok területen akarnak versenyezni egymással, miközben csak kevesen érnek el közülük kiemelkedő szintet olyan konkrét területeken, amelyeken a globális verseny erős;
  8. a felsőoktatási intézményeknek ezért folytatniuk kell olyan belső reformok végrehajtását, amelyek az általuk képviselt szellemi tőke típusainak megfelelően megválasztott alapfeladataikon alapulnak, és meg kell ragadniuk az arra alkalmas lehetőségeket, hogy országuk más intézményeihez képest definiálják önmagukat;
  9. a nemzeti felsőoktatási rendszereken belüli intézményi sokszínűség előmozdításához intézményi autonómiára van szükség: a felsőoktatási intézményeken belüli kiválóság előmozdítása érdekében diverzifikálni kell az intézményi szerepeket és feladatokat.
- EGYETÉRT ABBAN, HOGY
1. a felsőoktatási reformok végrehajtásáért és támogatásáért főként a tagállamok és maguk a felsőoktatási intézmények a felelősek. A bolognai folyamat, az európai felsőoktatási térség ebből fakadó kialakítása, a felsőoktatási rendszerek modernizálására vonatkozó uniós menetrend és az Európai Kutatási Térség létrehozása azonban mind azt mutatja, hogy a kihívások és a szükséges szakpolitikai válaszok túlnyúlnak az országhatárokon, valamint hogy az európai együttműködés értékes hozzájárulást jelent a finanszírozási támogatás, a tényeken alapuló szakpolitikai elemzés és a legjobb gyakorlatok cseréje szempontjából;
  2. a felsőoktatás színvonala és relevanciája az egyik fő feltétele annak, hogy Európa szellemi tőkéjét teljes mértékben ki lehessen aknázni;
  3. az oktatás és a kutatás minősége az egyik fő hajtóereje az európai felsőoktatási rendszerek sikeres modernizálásának;
  4. az oktatás, a kutatás és az innováció alkotta tudásháromszög erősítése az egyik legfontosabb feltétele egyrészt annak, hogy a felsőoktatás hozzá tudjon járulni a foglalkoztatáshoz és a növekedéshez, másrészt pedig az irányítási és finanszírozási struktúrák reformjának, valamint annak, hogy erősödjön a felsőoktatás nemzetközi vonzereje;
  5. az Európai Kutatási Térség fejlesztése növeli a nemzeti rendszerek komplementaritását, miáltal javul a kutatási beruházások költséghatékonysága, valamint intenzívebbé válnak a tudásháromszögben részes intézmények közötti cserék és együttműködések;
  6. a hallgatók, a kutatók és a felsőoktatási személyzet nemzetközi mobilitása – amelyet az európai felsőoktatási térség elindítása megerősített – pozitív hatást gyakorol a minőségre, és kihat a reform minden fő területére. Kihívások elé állíthatja ugyanakkor azokat a felsőoktatási rendszereket, amelyek nagyszámú hallgatót fogadnak, illetve azokat az országokat, amelyeket az agyszívás veszélye fenyeget, vagyis az, hogy sok tehetséges polgár külföldön folytat tanulmányokat, majd azt követően ott is marad;
  7. a legjobb hallgatók, oktatók és kutatók idevonzása az EU-n kívülről, valamint a határokon átnyúló együttműködés új formáinak kidolgozása fontos eszközei annak, hogy az európai felsőoktatási térség és az Európai Kutatási Térség vonzó célpontokká váljanak a tudásért és a tehetségért folytatott globális versenyben;
  8. a munkaadók és más érdekeltek bevonása a képzési programok kidolgozásába és megvalósításába alapvető fontosságú a felsőoktatás színvonalának és relevanciájának javítása szempontjából;
  9. noha továbbra is a közfinanszírozásnak kell képeznie a fenntartható felsőoktatás alapját, egyéb finanszírozási forrásokra is szükség van, különösen a jelenlegi európai pénzügyi válságra tekintettel.

ENNEK MEGFELELŐEN FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY A FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEKSEL ÉS MINDEN ÉRINTETT ÉRDEKELT FÉLLEL – A NEMZETI GYAKORLATTAL ÖSSZHANGBAN – EGYÜTTMŰKÖDVE, AUTONÓMIÁJUK ELISMERÉSE MELLETT:

1. fokozzák a felsőfokú végzettséggel rendelkezők arányának növelésére irányuló erőfeszítéseket, hogy teljesülhessen az *Európa 2020* stratégia oktatásra vonatkozó azon kiemelt célkitűzése, hogy az EU-ban a 30–34 éves korosztály 40 %-a rendelkezzen felsőfokú vagy azzal egyenértékű végzettséggel, tekintettel arra a becslésre, hogy 2020-ra az unióbéli álláshelyek 35 %-a felsőfokú végzettséghez lesz kötve ⁽¹⁾;
2. dolgozzanak ki a szakképzésben és az egyéb oktatási formákban való részvételt követő egyértelmű felsőoktatási továbbtanulási lehetőségeket, valamint mechanizmusokat a formális oktatáson és képzésen kívül korábban elsajátított ismeretek és szerzett tapasztalatok elismerésére, különösen az európai képesítési keretrendszerhez kapcsolódó nemzeti képesítési keretrendszerek megvalósítása és alkalmazása során felmerülő problémák megoldása révén;
3. mozdítsák elő arra irányuló, hatékony stratégiák szisztematikus fejlesztését, hogy biztosított legyen a hátrányos helyzetű és az alulreprezentált csoportok részvétele a felsőoktatásban, különösen ezek bevonásának javítása, az oktatási lehetőségekről és eredményekről való átláthatóbb tájékoztatás, valamint jobb, a megfelelő tanulmányok választását célzó pályaaorientáció révén;
4. növeljék az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy a lehető legkisebbre csökkentsék a felsőoktatásból lemorzsolódók arányát, mégpedig a kurzusok színvonalának, relevanciájának és vonzerejének javítása révén, elsősorban hallgatóközpontú oktatás megvalósításán és a tanulmányok megkezdését követően támogatás, pályaaorientáció és tanácsadás nyújtásán keresztül;
5. biztosítsák, hogy a célzott pénzügyi támogatás valóban eljusson az alacsonyabb jövedelmű társadalmi csoportokból származó hallgatókhoz;
6. ösztönözzék a készségekre és a növekedésre vonatkozó előrejelzések, valamint a végzetek foglalkoztatási adatainak (beleértve a foglalkoztatásuk nyomán követését is) felhasználását a kurzusok megtervezése, megtartása és értékelése során, továbbá a végzetek foglalkoztathatóságának fokozása érdekében ösztönözzék a nagyobb mértékű rugalmasságot a tanulmányi programok megtervezése során, beleértve az interdiszciplináris tanulási utakat is;
7. ösztönözzék hallgatóközpontú megközelítések alkalmazását az oktatás és a tanulás tekintetében, aminek révén elismerik a diákok különböző csoportjainak igényeit, és előmozdítják a tanulmányi módok közötti nagyobb változatosságot, többek között az IKT hatékonyabb felhasználása révén;
8. ösztönözzék a felsőoktatási intézményeket, hogy ruházzanak be alkalmazottaik folyamatos szakmai fejlesztésébe és jutalmazzák az oktatási kiválóságot;
9. a kiaknázatlan tehetségek felszabadítása érdekében tegyenek meg mindent a sztereotípiák kialakulása ellen, és számolják fel azokat az akadályokat, amelyek még mindig megnehezítik a nők számára, hogy eljussanak a posztgraduális képzés és kutatás legmagasabb szintjeire, különösen egyes tudományágak és a vezetői beosztások tekintetében;
10. a doktori programok tagállami finanszírozását adott esetben kössék az innovatív doktori képzés elveinek ⁽²⁾ érvényesítéséhez, és támogassák kutatói életpálya-lehetőségek kifejlesztését;
11. ösztönözzék a vállalkozói, a kreatív és az innovációs készségek fejlesztését minden tudományterületen és minden képzési ciklusban, továbbá interaktívabb oktatási környezetek és megerősített tudástranszfer-infrastruktúra alkalmazása révén mozdítsák elő a felsőoktatási innovációt;
12. a tudásháromszög működésének hatékonyabbá tétele érdekében adott esetben ösztönözzék, hogy a tudományközi kutatás kapjon nagyobb szerepet a felsőoktatási intézményekben, valamint erősítsék meg a felsőoktatás és a kutatás közötti összefonódásokat;
13. a felsőoktatás oktatási és kutatási alapfeladatán túl ösztönözzék olyan egyéb kapcsolódó tevékenységek továbbfejlesztését is, mint például az ismeretek megosztása és az innováció, a közösségi szerepvállalás, az egész életen át tartó tanulás, valamint a regionális és helyi fejlődés szempontjából gyakorolt hatás;
14. ösztönözzék partnerségek és együttműködés kialakítását az üzleti világgal, például jutalmazási struktúrák, szakmai és munkahelyi gyakorlatok, a multidiszciplináris és szervezetközi együttműködésre vonatkozó ösztönzők, valamint a felsőoktatási intézmények és más állami és magánszférabeli érdekelttek közötti partnerségek előtt álló szabályozási és igazgatási akadályok csökkentése révén. A tudás tényleges átadása a piacnak – és ebben az összefüggésben az alap- és az alkalmazott kutatás közötti folytonosság – olyan szakpolitikák végrehajtásával valósítható meg, amelyek erősítik a szervezetek széles köre közötti partnerségeket;
15. erősítsék a kapcsolatokat a felsőoktatási intézmények, a munkaadók és a munkaerő-piaci intézmények között annak érdekében, hogy a tanulmányi programokban nagyobb mértékben figyelembe vegyék a munkaerő-piaci igényeket, hogy a készségek jobban igazodjanak a munkahelyi elvárásokhoz, valamint hogy olyan aktív munkaerő-piaci politikák jöjjenek létre, amelyek célja a végzetek foglalkoztatásának előmozdítása;
16. javítsák a minőséget a mobilitás és a határokon átnyúló együttműködés révén, többek között a következők által:
  - a) adott esetben a tanulmányi mobilitás szisztematikusabb beépítése a tantervekbe és a külföldön szerzett kreditek tényleges elismerésének biztosítása olyan átlátható eszközök eredményes alkalmazása révén, mint az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszer (ECTS), az oklevélmelléklet, a minőségbiztosítás és az európai képesítési keretrendszer (EKRR);

⁽¹⁾ A Cedefop 2010. évi jelentése.

⁽²⁾ Az EKT humán erőforrásokkal és mobilitással foglalkozó irányítócsoportha által 2011. májusában elfogadott és 2011. június 27-én véglegesített jelentés.

- b) az alapképzés és mesterképzés közötti intézményváltás, valamint a határokon átnyúló együttműködés és cserék előtti akadályok megszüntetése;
- c) a részvételi feltételek, a munkavállalási feltételek és az előrelépési lehetőségek javítása a nem uniós országokból származó hallgatók, kutatók és oktatók esetében, beleértve – amennyiben lehetséges – a vízumok megszerzése során nehézségeket okozó adminisztratív kérdések megoldását is;
- d) annak garantálása, hogy a minőségbiztosítási rendszerek megfelelően kiterjedjenek a franchise oktatásra;
- e) szélesebb körű intézményi együttműködés előmozdítása, többek között kettős és közös oklevél megszerzéséhez vezető kurzusok kifejlesztése révén;
17. ösztönözzék rugalmasabb irányítási és finanszírozási rendszerek kialakítását a felsőoktatási intézményekben, ideértve a teljesítményhez és a versenyképességhez kapcsolódó mechanizmusokat is, továbbá mozdítsák elő a belső irányítás professzionálisabbá tételét;
18. könnyítsék meg alternatív finanszírozási források igénybevételét, többek között – adott esetben – a magánberuházásokat és más közberuházásokat mozgósító állami finanszírozási eszközök alkalmazásával.

ÜDVÖZLI A BIZOTTSÁG AZON SZÁNDÉKÁT, HOGY

1. az oktatás és képzés területére vonatkozó uniós programok teljes körű kihasználásával támogatni kívánja a tagállamokat felsőoktatási rendszereik megreformálásában, mégpedig jobb tényalap, részletes elemzés és nagyobb mértékű átláthatóság biztosításával, többek között az alábbiak révén:
- a) az érintett érdekelt felekkel konzultálva a felsőoktatási intézményekre vonatkozó független, teljesítményalapú, átlátható profilalkotási eszköz („U-Multirank”) kidolgozása, amely figyelembe veszi a nemzeti felsőoktatási rendszerek sajátos jellegét és elismeri az európai felsőoktatási intézmények sokszínűségét, továbbá lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy egyedi, több szempontú rangsorokat hozzanak létre;
- b) további erőfeszítések a felsőoktatási és munkaerő-piaci elvárásokkal kapcsolatos ismeretek javítása érdekében, különösen az európai felsőoktatási tanulmányi mobilitásra és a foglalkoztatási eredményekre vonatkozó adatok javítása (a rendelkezésre álló források keretein belül, a lehető legkevesebb adminisztratív terhet okozva), valamint az alap- és a transzverzális készségek fejlesztésére, illetve a készségkereslet és -kínálat közötti eltérés megszüntetésére vonatkozó konkrét iránymutatás nyújtása révén;
- c) a különböző finanszírozási megközelítések által a felsőoktatási rendszerek diverzifikációjára, hatékonyságára és a bennük érvényesülő méltányosságra, valamint a hallgatói mobilitásra gyakorolt hatások elemzése;
- d) magas szintű szakértői csoport létrehozása a felsőoktatás modernizációjával kapcsolatos fő témakörök elemzésére, amely a kiválóságnak az oktatás területén történő előmozdításával kezdi meg munkáját, amiről 2013-ban jelentést tesz;
2. elősegítse a tanulmányi mobilitás szélesebb körűvé tételét az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszer és a minőségbiztosítási mechanizmusok megerősítése révén, az elismerés javítása céljából;
3. javaslatot terjesszen elő – az oktatás és képzés, valamint az ifjúság területét érintő jövőbeli uniós programokkal kapcsolatos közelgő tárgyalások befolyásolása nélkül – egy Erasmus mesterképzési mobilitási rendszerre a mobilitás, a kiválóság, valamint annak előmozdítása érdekében, hogy a hallgatók számára – társadalmi háttérüktől függetlenül – megfizethető hitel álljon rendelkezésre, ha mesterképzésüket egy másik tagállamban végzik;
4. támogassa a mobilitási áramlatok és a franchise oktatás terén tapasztalható fejlemények elemzését;
5. a tagállamokkal közösen előmozdítsa az Európai Kutatási Térség és az európai felsőoktatási térség koherens fejlődését, továbbá az EU és a bolognai folyamat közötti szinergiák erősítésére törekedjen, többek között az oktatás és a képzés területén 2013 után megvalósítandó program révén, abból a célból, hogy hozzájáruljon a bolognai folyamat keretében kitűzött és egyben uniós 20 %-os mobilitási cél eléréséhez;
6. folytassa az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) fejlesztését, mégpedig egy olyan új stratégiai innovatív programra vonatkozó javaslat elfogadásával, amely meghatározza az EIT jövőjét és prioritásait, valamint tudományos és innovációs társulások (TIT) létrehozására irányuló javaslatokat tartalmaz, elsősorban a felsőoktatási intézmények és az üzleti világ közös innovációs potenciáljának növelése érdekében;
7. a kutatói életpályák európai keretrendszerének és az EURAXESS – kutatók mozgásában (EURAXESS – *Researchers in Motion*) európai kezdeményezés⁽¹⁾ előmozdítása révén támogassa nyílt és átlátható személyzeti felvételi eljárások bevezetését és ösztönözze a kutatók határokon átnyúló és ágazatközi mobilitását;
8. megerősítse – a Marie Curie-fellépés keretében – a doktoranduszi mobilitási programokat, beleértve az újrabeilleszkedés támogatását is, és mozdítsa elő az európai ipari PhD-rendszert az alkalmazott kutatás támogatása érdekében;
9. javaslatot terjesszen elő a szakmai gyakorlatokra vonatkozó minőségügyi keretre, ezzel is segítve a hallgatókat és a végzeteket abban, hogy megszerezzék a munkahelyen szükséges gyakorlati tudást, valamint hogy több és színvonalasabb helyszínen végezhesenek gyakorlatot;

⁽¹⁾ Az EKT humán erőforrásokkal és mobilitással foglalkozó irányítócsoportja által 2011 májusában elfogadott és 2011. július 21-én véglegesített jelentés.

10. a felsőoktatási intézmények sokszínűségének elismerése mellett népszerűsítse az EU-t mint tanulmányi és kutatási célpontot a világ legtehetősebb fiataljai számára, alakítson ki felsőoktatási kapcsolatokat az Unión kívüli partnerekkel a nemzeti felsőoktatási rendszerek és a szakpolitikai párbeszéd megerősítése, valamint a felsőfokú tanulmányok elismerésének és a mobilitásnak a javítása érdekében, többek között a bővítési stratégia, az európai szomszédságpolitika, a keleti partnerség, az euromediterrán partnerség, a Nyugat-Balkánnal folytatott együttműködés, a migrációval kapcsolatos globális megközelítés és a bolognai szakpolitikai fórum keretében;
11. európai uniós nemzetközi felsőoktatási stratégiát dolgozzon ki a fent említett célok megvalósításának előmozdítása érdekében, ezzel is javítva a nemzetközi ismertséget és láthatóságot, valamint a partnerekkel közösen megerősítve a partnerségeket és fokozva a kapacitásépítést a felsőoktatásban;
12. erősítse meg a felsőoktatás modernizációjához nyújtott uniós finanszírozás hosszú távú hatását a különböző finanszírozási eszközök – mindenekelőtt az oktatás, a képzés és az ifjúságpolitika területére vonatkozó jövőbeli uniós program, a kutatást és innovációt szolgáló *Horizon 2020* keretprogram, valamint az európai kohéziós politika eszközei – közötti kiegészítő jelleg javítása révén.
-

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

